Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 882/2004/EK RENDELETE

(2004. április 29.)

a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről

(HL L 191., 2004.5.28., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 776/2006/EK rendelete (2006. május 23.)	L 136	3	2006.5.24.
►M2	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	2006.12.20.
►M3	A Bizottság 180/2008/EK rendelete (2008. február 28.)	L 56	4	2008.2.29.
►M4	A Tanács 301/2008/EK rendelete (2008. március 17.)	L 97	85	2008.4.9.
►M5	A Bizottság 737/2008/EK rendelete (2008. július 28.)	L 201	29	2008.7.30.
►M6	A Bizottság 1029/2008/EK rendelete (2008. október 20.)	L 278	6	2008.10.21.
►M7	Az Európai Parlament és a Tanács 596/2009/EK rendelete (2009. június 18.)	L 188	14	2009.7.18.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 882/2004/EK RENDELETE

(2004. április 29.)

a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 37. és 95. cikkére, valamint 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A takarmányoknak és az élelmiszereknek biztonságosnak és táplálónak kell lenniük. A közösségi jogszabályok egy sor szabályt tartalmaznak e célkitűzés elérése érdekében. Ezek a szabályok kiterjednek mind a takarmányok, mind az élelmiszerek előállítására és forgalomba hozatalára.

(2) A takarmány- és élelmiszerjog tekintetében az alapvető szabályokat az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) állapítja meg.

(3) Az alapvető szabályok mellett a konkrétabb takarmány- és élelmiszerjog különböző területekre terjed ki, mint például a takarmányozás, ezen belül a gyógyszeres takarmányok, a takarmány- és élelmiszer-higiénia, a zoonózisok, az állati melléktermékek, a szermaradványok és szennyező anyagok, a közegészségügyi szempontból veszélyes állati betegségek elleni védekezés és azok felszámolása, a takarmányok és élelmiszerek címkézése, a peszticidek, a takarmány- és élelmiszer-adalékanyagok, a vitaminok, az ásványi sók, a nyomelemek és más adalékanyagok, az élelmiszerekkel érintkező anyagok, a minőségi és összetételi követelmények, az ivóvíz, az ionizáció, az új élelmiszerek és a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO).

(4) A közösségi takarmány- és élelmiszerjog azon az elven alapszik, hogy a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók az ellenőrzésük alá tartozó élelmiszeripari vállalkozásokban zajló termelés, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában felelősek annak biztosításáért, hogy a takarmányok és élelmiszerek megfeleljenek a tevékenységeikre vonatkozó takarmány- és élelmiszerjogi követelményeknek.

(5) Az állategészségügy és az állatok kímélete is fontos tényezők, amelyek hozzájárulnak az élelmiszerek minőségéhez és biztonságos voltához, az állati betegségek terjedésének megelőzéséhez, valamint az állatok kíméletes kezeléséhez. Az e kérdésekre vonatkozó szabályokat több jogi aktus határozza meg. Ezek a jogi

([1]) HL C 234., 2003.9.30., 25. o.
([2]) HL C 23., 2004.1.27., 14. o.
([3]) Az Európai Parlament 2004. március 9-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2004. április 26-i határozata.
([4]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

▼B

aktusok meghatározzák a természetes és jogi személyek állategészségüggyel és az állatok kíméletével kapcsolatos kötelezettségeit, valamint az illetékes hatóságok feladatait.

(6) A tagállamoknak végre kell hajtaniuk a takarmány- és élelmiszerjog rendelkezéseit, az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályokat, továbbá nyomon kell követniük, és igazolniuk kell, hogy a vállalkozók a termelés, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában teljesítik-e azok idevágó követelményeit. E célra hatósági ellenőrzéseket kell szervezni.

(7) Ezért helyénvaló közösségi szintű, harmonizált általános keretszabályozást kialakítani az ilyen ellenőrzések megszervezésére. Helyénvaló továbbá a tapasztalatok fényében felmérni, hogy vajon egy ilyen általános keretszabályozás megfelelően érvényesül-e, különösen az állategészségügy és az állatok kíméletének területén. Ezért helyénvaló, hogy a Bizottság az esetleg szükséges javaslatokkal együtt jelentést nyújtson be.

(8) Általános szabályként a közösségi keretszabályozásnak nem kell kiterjednie a növényeket és növényi termékeket károsító szervezetek hatósági ellenőrzésére, mivel ezen ellenőrzéseket a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló, 2000. május 8-i 2000/29/EK tanácsi irányelv ([1]) már megfelelően szabályozza. A rendelet egyes szempontjait azonban a növény-egészségügyi ágazatra is alkalmazni kell, és különösen a többéves nemzeti ellenőrzési tervek létrehozásával, valamint a tagállamokban és harmadik országokban végzett közösségi vizsgálatokkal kapcsolatos területekre. Ezért helyénvaló a 2000/29/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani.

(9) A mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló, 1991. június 24-i 2092/91/EGK tanácsi rendelet ([2]), a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet ([3]), és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek különleges tulajdonságainak tanúsításáról szóló, 1992. július 14-i 2082/92/EGK tanácsi rendelet ([4]) egyedi intézkedéseket tartalmaz a bennük szereplő követelmények teljesítésének ellenőrzésével kapcsolatban. E rendelet követelményeinek elegendően rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy figyelembe vegyék ezen területek sajátosságait.

(10) A mezőgazdasági termékek (szántóföldi növények, bor, olívaolaj, gyümölcsök és zöldségek, komló, tej és tejtermékek, marha- és borjúhús, birka- és kecskehús, valamint méz) piacainak közös szervezésével kapcsolatos szabályok betartásának ellenőrzésére már létezik egy jól működő és specifikus ellenőrzési rendszer. Ez a rendelet ezért nem alkalmazandó ezekre a területekre, annál is inkább, mivel e rendelet célkitűzései különböznek a mezőgazdasági termékek piacainak közös szervezésére vonatkozó ellenőrzési mechanizmusok célkitűzéseitől.

(11) A hatósági ellenőrzéseket végző illetékes hatóságoknak számos működési követelménynek kell megfelelniük elfogulatlanságuk és hatékonyságuk biztosítása érdekében. Elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt alkalmazottal és megfelelő létesítmé-

([1]) HL L 169., 2000.7.10., 1. o. A legutóbb a 2004/31/EK bizottsági irányelvvel (HL L 85., 2004.3.23., 18. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 198., 1991.7.22., 1. o. A legutóbb a 392/2004/EK rendelettel (HL L 65., 2004.3.3., 1. o.) módosított rendelet.
([3]) HL L 208., 1992.7.24., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított rendelet.
([4]) HL L 208., 1992.7.24., 9. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

▼B

nyekkel, illetve felszereléssel kell rendelkezniük feladataik megfelelő ellátásához.

(12) A hatósági ellenőrzéseket, ezen belül a rutin felügyeleti ellenőrzéseket és a szigorúbb ellenőrzéseket, például vizsgálatokat, felülvizsgálatokat, auditálásokat, mintavételt és minták tesztelését megfelelő, erre a célra kialakított technikák alkalmazásával kell elvégezni. E technikák helyes végrehajtásához a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet megfelelő képzésére van szükség. A képzésre annak biztosítása érdekében is szükség van, hogy az illetékes hatóságok egységesen hozzák meg döntéseiket, különös tekintettel a veszélyelemzés, kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) elveinek végrehajtására.

(13) A hatósági ellenőrzéseket rendszeres időközönként és a kockázattal arányos gyakorisággal kell végezni, figyelembe véve a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által a HACCP-alapú ellenőrzési programok vagy minőségbiztosítási programok szerint végzett belső ellenőrzések eredményeit is, amennyiben ilyen programokat alakítottak ki a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek betartására. Ha felmerül a gyanú, hogy valahol nem teljesítik a követelményeket, ad hoc ellenőrzéseket kell tartani. Ad hoc ellenőrzések ezen felül bármikor végezhetők, még akkor is, ha nem merül fel a követelmények be nem tartásának gyanúja.

(14) A hatósági ellenőrzéseknek dokumentált eljárások alapján kell történniük az ilyen ellenőrzések egységes és következetesen jó minőségű elvégzésének biztosítása érdekében.

(15) Amennyiben különböző ellenőrző egységek vesznek részt a hatósági ellenőrzések elvégzésében, az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő koordinációs eljárások álljanak rendelkezésre, és ezeket hatékonyan hajtsák végre.

(16) Amennyiben a hatósági ellenőrzések elvégzésének hatásköre a központi szintről regionális vagy helyi szintre kerül, az illetékes hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy hatékony és eredményes koordináció álljon fenn a központi szint és az adott regionális vagy helyi szint között.

(17) A hatósági minták elemzésében részt vevő laboratóriumoknak nemzetközileg jóváhagyott eljárások vagy kritériumalapú teljesítményszabványok alkalmazásával kell dolgozniuk, és olyan analitikai módszereket kell alkalmazniuk, amelyeket – amennyire lehet – már jóváhagytak. Az ilyen laboratóriumoknak különösen a szabványok, például a közösségi jog által megállapított maximális maradékanyag-szintek megfelelő meghatározására alkalmas berendezésekkel kell rendelkezniük.

(18) A közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok kijelölésének az analitikai eredmények jó minőségét és egységességét kell szolgálnia. Ez a célkitűzés olyan tevékenységekkel valósítható meg, mint például a jóváhagyott analitikai módszerek alkalmazása, a referenciaanyagok hozzáférhetőségének biztosítása, az összehasonlító vizsgálatok megszervezése és a laboratóriumi személyzet képzése.

(19) A referencialaboratóriumok tevékenységének ki kell terjednie a takarmány- és élelmiszerjog, és az állategészségügy minden területére, különösen azokra a területekre, ahol precíz analitikai és diagnosztikai eredményekre van szükség.

(20) A hatósági ellenőrzésekhez kapcsolódó számos tevékenység esetében az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) kidolgozta az e rendelet céljára megfelelő európai szabványokat (EN-szabványok). Ezek az EN-szabványok különösen a vizsgáló laboratóriumok működésére és felmérésére, valamint az ellenőrző szervek működésére és akkreditálására vonatkoznak. A Nemzetközi Szab-

▼B

ványügyi Szervezet (ISO) és az Elméleti és Alkalmazott Kémia Nemzetközi Uniója (IUPAC) is kidolgozott nemzetközi szabványokat. Ezek a szabványok bizonyos jól meghatározott esetekben megfelelőek lehetnek a rendelet céljaira, figyelembe véve, hogy a takarmány- és élelmiszerjog teljesítménykritériumokat állapít meg a rugalmasság és a költséghatékonyság biztosítása érdekében.

(21) Rendelkezéseket kell hozni arról, hogy egyes meghatározott ellenőrzési feladatok esetében az illetékes hatóságok a hatáskört egy ellenőrző szervre ruházzák át, továbbá arról is, hogy a hatáskör átruházása milyen feltételekkel történhet.

(22) Megfelelő eljárásoknak kell rendelkezésre állniuk az illetékes hatóságok közötti együttműködés céljára mind a tagállamokon belül, mind a tagállamok között, különösen akkor, ha a hatósági ellenőrzések révén kiderül, hogy a takarmányra vagy élelmiszerre vonatkozó valamely probléma egynél több tagállamra terjed ki. Az ilyen együttműködés elősegítése érdekében a tagállamoknak egy vagy több összekötő szervet kell létrehozniuk, amely feladata a segítségkérések továbbításának és fogadásának koordinálása.

(23) A tagállamok a 178/2002/EK rendelet 50. cikkével összhangban tájékoztatják a Bizottságot, ha valamely takarmánnyal vagy élelmiszerrel összefüggésben információk állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az emberi egészségre komoly, közvetlen vagy közvetett kockázatok állnak fenn.

(24) Fontos, hogy a harmadik országokból a Közösség területére beléptetett takarmányok és élelmiszerek ellenőrzésére egységes eljárást alakítsanak ki, figyelembe véve, hogy az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozóan a 97/78/EK tanácsi irányelvvel ([1]), az élő állatokra vonatkozóan a 91/496/EGK tanácsi irányelvvel ([2]) már létrehozták a harmonizált behozatali eljárásokat.

Ezek a már létező eljárások megfelelően működnek, és azokat fenn kell tartani.

(25) A harmadik országokból származó takarmányokra és élelmiszerekre vonatkozóan a 97/78/EK irányelvben említett ellenőrzések az állat-egészségügyi szempontokra korlátozódnak. Ezeket az ellenőrzéseket azon szempontok hatósági ellenőrzésével kell kiegészíteni, amelyekre az állat-egészségügyi ellenőrzések nem terjednek ki, például az élelmiszerek és az élelmiszerekkel érintkező anyagok adalékanyagainak, címkézésének, nyomon követhetőségének, besugárzásának ellenőrzése.

(26) A közösségi jog a takarmányozás hatósági ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1995. október 25-i 95/53/EK tanácsi irányelv ([3]) révén a behozott takarmányok ellenőrzésével kapcsolatos eljárásokat is előírja. Az említett irányelv határozza meg azokat az elveket és eljárásokat, amelyeket a tagállamoknak a behozott takarmányok szabad forgalomba bocsátásakor alkalmazniuk kell.

(27) Célszerű közösségi szabályokat létrehozni annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országokból érkező takarmányokon és élelmiszereken a Közösségen belüli szabad forgalomba bocsátásuk előtt hatósági ellenőrzéseket végezzenek. Különleges figyelmet kell fordítani azon takarmányok és élelmiszerek impor-

([1]) A Tanács 1997. december 18-i 97/78/EK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról (HL L 24., 1998.1.30., 9. o.).

([2]) A Tanács 1991. július 15-i 91/496/EGK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.). A legutóbb a 96/43/EK irányelvvel (HL L 162., 1996.7.1., 1. o.) módosított irányelv.

([3]) HL L 265., 1995.11.8., 17. o. A legutóbb a 2001/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 234., 2001.9.1., 55. o.) módosított irányelv.

▼B

tellenőrzésére, amelyeknél a szennyeződés kockázata fokozott lehet.

(28) Szintén rendelkezést kell hozni a szabad forgalomtól eltérő vámeljárások alapján a Közösség területére behozott, és különösen a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke (16) bekezdésének b)–f) pontjában említett vámkezelési eljárás alapján behozott takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzésének megszervezéséről, valamint vámszabad területre vagy vámszabad raktárba való beléptetésükről. Ide tartozik a harmadik országokból származó takarmányok és élelmiszerek nemzetközi közlekedési eszközök utasai általi vagy postai csomagok révén történő behozatala is.

(29) A takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzésének céljából meg kell határozni a Közösség azon területét, amelyben a szabályokat alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy az e területre behozott takarmányokon és élelmiszereken elvégezzék az e rendeletben megállapított ellenőrzéseket. Ez a terület nem feltétlenül azonos a Szerződés 299. cikkében előírt, vagy a 2913/92/EGK rendelet 3. cikkében meghatározott területtel.

(30) A harmadik országokból származó takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése hatékonyabb megszervezésének és a kereskedelmi forgalom elősegítésének biztosítása érdekében szükség lehet konkrét beléptetési pontok kijelölésére a harmadik országokból a Közösség területére érkező takarmányok és élelmiszerek beléptetéséhez. Hasonló módon szükség lehet előzetes bejelentés kötelezővé tételére is, ha áru érkezik a Közösség területére. Biztosítani kell, hogy minden kijelölt beléptetési pont rendelkezésére álljanak az ellenőrzések ésszerű határidőn belüli elvégzéséhez szükséges feltételek.

(31) A harmadik országokból származó takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzésére vonatkozó szabályok megállapítása során biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és vámszervek együtt dolgozzanak, figyelembe véve, hogy az erre vonatkozó szabályok már szerepelnek a harmadik országokból behozott termékek termékbiztonsági szabályoknak való megfelelősége ellenőrzéséről szóló, 1993. február 8-i 339/93/EGK tanácsi rendeletben ([2]).

(32) A hatósági ellenőrzések megszervezésére megfelelő pénzügyi forrásoknak kell rendelkezésre állniuk. A tagállamok illetékes hatóságainak így képesnek kell lenniük a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek fedezéséhez szükséges illetékek vagy díjak kivetésére. Az eljárás során a tagállamok illetékes hatóságai az illetékeket és díjakat megítélésük szerint a felmerült költségek alapján számított átalányösszegek formájában állapíthatják meg, figyelembe véve a létesítmények konkrét helyzetét is. Ha a vállalkozókra díjakat vetnek ki, közös elveket kell alkalmazni. Célszerű tehát megállapítani az ellenőrzési díjak szintjének meghatározására vonatkozó kritériumokat. Az importellenőrzésekre alkalmazandó díjak tekintetében helyénvaló közvetlenül meghatározni a főbb behozatali tételekre alkalmazandó díjakat, azok egységes alkalmazásának és a piaci torzulások elkerülésének biztosítása céljából.

([1]) HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 311., 2000.12.12., 17. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 40., 1993.2.17., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

▼B

(33) A közösségi takarmány- és élelmiszerjog előírja egyes takarmány- és élelmiszeripari vállalkozásoknak az illetékes hatóság általi nyilvántartásba vételét vagy engedélyezését. Különösen vonatkozik ez az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]), az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]), a takarmányozási ágazatban működő egyes létesítmények és közvetítők engedélyezésére és nyilvántartására vonatkozó feltételek és szabályok megállapításáról szóló, 1995. december 22-i 95/69/EK tanácsi irányelvre ([2]), valamint a takarmány-higiéniáról szóló jövőbeli rendeletre.

Eljárásokat kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozások nyilvántartásba vétele és engedélyezése hatékony és átlátható módon történjen.

(34) Annak érdekében, hogy a hatósági ellenőrzések terén globális és egységes megközelítés álljon rendelkezésre, a tagállamoknak közösségi szinten kialakított, általános iránymutatásokkal összhangban többéves nemzeti ellenőrzési terveket kell kidolgozniuk és megvalósítaniuk. Ezen iránymutatásoknak elő kell mozdítaniuk a következetes nemzeti stratégiákat, valamint meg kell határozniuk a kockázatalapú prioritásokat és a leghatékonyabb ellenőrzési eljárásokat. A közösségi stratégiának átfogó és integrált megközelítést kell alkalmaznia az ellenőrzések működtetésére vonatkozóan. Egyes, még kidolgozandó műszaki iránymutatások nem kötelező jellege miatt ezeket célszerű egy konzultációs bizottsági eljárás segítségével kidolgozni.

(35) A többéves nemzeti ellenőrzési terveknek ki kell terjedniük a takarmány- és élelmiszerjogra, valamint az állat-egészségügyről és az állatok kíméletéről szóló jogszabályokra.

(36) A többéves nemzeti ellenőrzési terveknek szilárd alapot kell kialakítaniuk ahhoz, hogy a Bizottság felügyeleti szolgálatai elvégezhessék az ellenőrzéseket a tagállamokban. Az ellenőrzési terveknek lehetővé kell tenniük, hogy a Bizottság felügyeleti szolgálatai ellenőrizni tudják, a hatósági ellenőrzések megszervezése az e rendeletben megállapított kritériumokkal összhangban zajlik-e a tagállamokban. Adott esetben, illetve különösen akkor, ha a többéves nemzeti ellenőrzési tervek tagállamok által végzett felülvizsgálata gyenge pontokra vagy hibákra mutat rá, részletes vizsgálatokat és felülvizsgálatokat kell végezni.

(37) A tagállamok számára kötelezővé kell tenni, hogy éves jelentést nyújtsanak be a Bizottságnak a többéves nemzeti ellenőrzési tervek végrehajtásáról. A jelentésben szerepelnie kell az előző évben elvégzett hatósági ellenőrzések és felülvizsgálatok eredményeinek, valamint adott esetben az eredeti ellenőrzési terv naprakész változatának az eredmények fényében.

(38) A tagállamokban végzett közösségi ellenőrzéseknek lehetővé kell tenniük a Bizottság ellenőrző szolgálatai számára annak ellenőrzését, hogy a takarmány- és élelmiszerjogot, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó jogszabályokat egységesen és helyesen hajtják-e végre a Közösség minden részében.

([1]) HL L 139., 2004.4.30., 55. o.
([2]) HL L 332., 1995.12.30., 15. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

(39) Harmadik országokban is szükség van közösségi ellenőrzésekre a közösségi takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és adott esetben az állatok kíméletére vonatkozó jogszabályok betartásának vagy egyenértékűségének ellenőrzése érdekében. Fel lehet kérni a harmadik országokat, hogy szolgáltassanak információt ellenőrzési rendszereikről. Ezeknek a közösségi iránymutatások alapján összeállítandó információknak kell majd a jövőbeli közösségi ellenőrzések alapját képezniük, melyeket a Közösségbe exportáló fő ágazatokat átfogó, multidiszciplináris keretben kell elvégezni. Ennek a fejlődésnek lehetővé kell tennie a jelenlegi rendszer egyszerűsödését, növelnie kell a hatékony ellenőrzési együttműködést és ennek következtében elő kell mozdítania a kereskedelmi forgalmat.

(40) Annak biztosítása érdekében, hogy a behozott áruk megfeleljenek a közösségi takarmány- és élelmiszerjognak, vagy azzal egyenértékűek legyenek, meg kell határozni azokat az eljárásokat, amelyek esettől függően lehetővé teszik a behozatali feltételek, illetve a bizonyítványok kiállítására vonatkozó követelmények megállapítását.

(41) A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok megsértése veszélyt jelenthet az emberi egészségre, az állatok egészségére és az állatok kíméletére. Az ilyen kihágásokra tehát a Közösség minden részében nemzeti szintű, hatékony, visszatartó erejű és arányos intézkedéseknek kell vonatkozniuk.

(42) Az ilyen intézkedések közé tartoznak a tagállamok illetékes hatóságai által tett igazgatási intézkedések, és e célból megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük. Az ilyen eljárások előnye, hogy gyorsan lehet cselekedni a helyzet helyreállítása érdekében.

(43) A vállalkozóknak jogot kell biztosítani arra, hogy fellebbezéssel éljenek az illetékes hatóság által a hatósági ellenőrzések eredményeként hozott döntések ellen, és erről a jogról tájékoztatni kell őket.

(44) Helyénvaló figyelembe venni a fejlődő országok és különösen a legkevésbé fejlett országok különleges igényeit, valamint megfelelő intézkedéseket bevezetni e célra. A Bizottságnak el kell kötelezni magát, hogy támogatja a fejlődő országokat a takarmány- és élelmiszerbiztonság tekintetében, amely fontos eleme az emberi egészségnek és a kereskedelem fejlődésének. Az ilyen támogatást a Közösség fejlesztési együttműködési politikája keretében kell megszervezni.

(45) Az e rendeletben szereplő szabályok megerősítik a következetes takarmány- és élelmiszer-biztonsági, állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó ellenőrzési politika végrehajtásához szükséges integrált és horizontális megközelítést. Lehetőséget kell azonban biztosítani különleges ellenőrzési szabályok szükség szerinti kialakítására, például egyes szennyező anyagok esetében a közösségi szintű maximális maradékanyag-szintek megállapítása tekintetében.

Hasonló módon meg kell tartani a már meglévő, specifikusabb szabályokat a takarmány- és élelmiszer-ellenőrzések, illetve állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó ellenőrzések területén. Ide különösen a következő jogi aktusok tartoznak: a 96/22/EK tanácsi irányelv ([1]), a 96/23/EK irányelv ([2]), a

([1]) A Tanács 1996. április 29-i 96/22/EK irányelve az egyes hormon- vagy tireosztatikus hatású anyagoknak és a ß-agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról (HL L 125., 1996.5.23., 3. o.) A legutóbb a 2003/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 262., 2003.10.14., 17. o.) módosított irányelv.

([2]) A Tanács 1996. április 29-i 96/23/EK irányelve egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről (HL L 125., 1996.5.23., 10. o.). A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

854/2004/EK rendelet ([1]), a 999/2001/EK rendelet ([2]), a 2160/2003/EK rendelet ([3]), a 86/362/EGK irányelv ([4]), a 90/642/EGK irányelv ([5]) és az ahhoz tartozó végrehajtási szabályok, a 92/1/EGK irányelv ([6]), a 92/2/EGK irányelv ([7]), valamint az állati betegségek, így például a ragadós száj- és körömfájás, a sertéspestis stb. elleni védekezésről szóló jogi aktusok, továbbá az állatok kíméletének hatósági ellenőrzésére vonatkozó követelmények.

(46) Ez a rendelet olyan területeket szabályoz, amelyeket jelenleg hatályos jogi aktusok is szabályoznak. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni különösen a következő, takarmány- és élelmiszer-ellenőrzésekkel kapcsolatos jogi aktusokat, és azok helyébe e rendeletszabályait léptetni: a 70/373/EGK irányelv ([8]); a 85/591/EGK irányelv ([9]); a 89/397/EGK irányelv ([10]); a 93/99/EGK irányelv ([11]); a 93/383/EGK határozat ([12]); a 95/53/EK irányelv; a 96/43/EK irányelv ([13]); a 98/728/EK határozat ([14]); és az 1999/313/EK határozat ([15]).

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 854/2004/EK rendelete az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különös szabályok megállapításáról (HL L 139., 2004.4.30., 206. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 22-i 999/2001/EK rendelete egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 2001.5.31., 1. o.). A legutóbb a 2245/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 333., 2003.12.20., 28. o.) módosított rendelet.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 17-i 2160/2003/EK rendelete a szalmonella és egyéb meghatározott, élelmiszerből származó zoonózis-kórokozók ellenőrzéséről (HL L 325., 2003.12.12., 1. o.).

([4]) A Tanács 1986. július 24-i 86/362/EGK irányelve a gabonafélékben, illetve azok felületén található peszticid-szermaradványok megengedett legmagasabb mértékének meghatározásáról (HL L 221., 1986.8.7., 37. o.). A legutóbb a 2004/2/EK bizottsági irányelvvel (HL L 14., 2004.1.21., 10. o.) módosított irányelv.

([5]) A Tanács 1990. november 27-i 90/642/EGK irányelve egyes növényi eredetű termékekben – többek között a gyümölcsökben és zöldségekben –, illetve azok felületén található peszticid-szermaradványok megengedett legmagasabb mértékének meghatározásáról (HL L 350., 1990.12.14., 71. o.). A legutóbb a 2004/2/EK bizottsági irányelvvel módosított irányelv.

([6]) A Bizottság 1992. január 13-i 92/1/EGK irányelve az emberi fogyasztásra szánt gyorsfagyasztott élelmiszerek hőmérsékletének a szállítóeszközökben, raktárakban és tárolókban történő ellenőrzéséről (HL L 34., 1992.2.11., 28. o.).

([7]) A Bizottság 1992. január 13-i 92/2/EGK irányelve az emberi fogyasztásra szánt gyorsfagyasztott élelmiszerek hőmérsékletének hatósági ellenőrzéséhez szükséges mintavételi eljárás és közösségi vizsgálati módszer meghatározásáról (HL L 34., 1992.2.11., 30. o.).

([8]) A Tanács 1970. július 20-i 70/373/EGK irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésénél alkalmazandó közösségi mintavételi és elemzési módszerek bevezetéséről (HL L 170., 1970.8.3., 2. o.). A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

([9]) A Tanács 1985. december 20-i 85/591/EGK irányelve az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek ellenőrzésére szolgáló közösségi mintavételi és vizsgálati módszerek bevezetéséről (HL L 372., 1985.12.31., 50. o.). A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

([10]) A Tanács 1989. június 14-i 89/397/EGK irányelve az élelmiszerek hatósági ellenőrzéséről (HL L 186., 1989.6.30., 23. o.).

([11]) A Tanács 1993. október 29-i 93/99/EGK irányelve az élelmiszerek hatósági ellenőrzésével kapcsolatos további intézkedésekről (HL L 290., 1993.11.24., 14. o.). Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

([12]) A Tanács 1993. június 14-i 93/383/EGK határozata a tengeri biotoxinokat ellenőrző referencialaboratóriumokról (HL L 166., 1993.7.8., 31.). Az 1999/312/EK határozattal (HL L 120., 1999.5.8., 37. o.) módosított határozat.

([13]) A Tanács 1996. június 26-i 96/43/EK irányelve a 85/73/EGK irányelvnek az élő állatok és egyes állati termékek állatorvosi vizsgálata és ellenőrzése finanszírozásának biztosítása céljából történő módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról (HL L 162., 1996.7.1., 1. o.).

([14]) A Tanács 1998. december 14-i 98/728/EK határozata a takarmányozási ágazatban alkalmazott díjak közösségi rendszeréről (HL L 346., 1998.12.22., 51. o.).

([15]) A Tanács 1999. április 29-i 1999/313/EK határozata a kéthéjú kagylók bakteriális és vírusos fertőzöttségének ellenőrzésére szolgáló referencialaboratóriumokról (HL L 120., 1999.5.8., 40. o.).

▼B

(47) E rendelet fényében módosítani kell a 96/23/EK irányelvet, a 97/78/EK irányelvet és a 2000/29/EK irányelvet.

(48) Mivel e rendelet célkitűzését, nevezetesen harmonizált megközelítés biztosítását a hatósági ellenőrzések terén, a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és ezért – összetettsége, határokon átnyúló jellege és a takarmány- és élelmiszer-behozatal tekintetében nemzetközi jellege miatt – közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanabban a cikkben megfogalmazott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lép túl azon, ami a fenti célkitűzés megvalósításához szükséges.

(49) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

A rendelet tárgya és hatálya

(1) Ez a rendelet különösen az alábbiakat célzó szabályok betartásának felülvizsgálatára szolgáló hatósági ellenőrzések végzésére vonatkozó általános szabályokat állapítja meg:

a) az embereket és az állatokat közvetlenül vagy a környezeten keresztül fenyegető kockázatok megelőzése, megszüntetése vagy elfogadható mértékűre csökkentése;

és

b) tisztességes gyakorlat garantálása a takarmány- és élelmiszerkereskedelemben, és a fogyasztók védelme, ezen belül a takarmányok és élelmiszerek címkézése és a fogyasztók tájékoztatásának egyéb formái.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezésével kapcsolatos szabályok betartásának felülvizsgálatát célzó hatósági ellenőrzésekre.

(3) Ez a rendelet nem sérti a hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos egyedi közösségi rendelkezéseket.

(4) Az e rendelet szerint végzett hatósági ellenőrzések nem érintik a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozóknak a takarmány- és élelmiszerbiztonság biztosítására vonatkozóan a 178/2002/EK rendeletben meghatározott elsődleges jogi felelősségét, sem pedig a kötelezettségeik megszegéséből eredő polgári vagy büntetőjogi felelősségüket.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendelet 2. és 3. cikkében megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

A következő fogalommeghatározásokat szintén alkalmazni kell:

1. „hatósági ellenőrzés”: az illetékes hatóság vagy a Közösség által végzett bármilyen típusú ellenőrzés, amelynek célja a takarmány-

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának vizsgálata;

2. „felülvizsgálat”: meghatározott követelmények betartásának ellenőrzése, vizsgálatok és objektív bizonyítékok figyelembevétele alapján;

3. „takarmányjog”: azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összessége, amelyek általában a takarmányokat, és különösen a takarmányok biztonságosságát szabályozzák, akár közösségi akár nemzeti szinten; kiterjed a takarmányok gyártásának, feldolgozásának és forgalmazásának minden szakaszára, valamint a takarmányok felhasználására;

4. „illetékes hatóság”: egy tagállam azon központi hatósága, amely hatáskörrel rendelkezik a hatósági ellenőrzések megszervezése terén, illetve bármely más hatóság, amelyre ezt az hatáskört átruházták; adott esetben ide tartozik egy harmadik ország megfelelő hatósága is;

5. „ellenőrző szerv”: olyan független harmadik fél, amelyre az illetékes hatóság egyes ellenőrzési feladatokat átruházott;

6. „audit”: szisztematikus és független vizsgálat, amelynek célja annak meghatározása, hogy a tevékenységek és a kapcsolódó eredmények megfelelnek-e a tervezett intézkedéseknek, és hogy ezeket az intézkedéseket hatékonyan hajtják-e végre és megfelelőek-e célok eléréséhez;

7. „vizsgálat”: a takarmányokkal, az élelmiszerekkel, illetve az állatok egészségével és kíméletével kapcsolatos bármely szempont vizsgálata, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy ez(ek) a szempont(ok) megfelel(nek)-e a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok jogi követelményeinek;

8. „nyomon követés”: tervezett megfigyelés- vagy méréssorozat elvégzése, amelynek célja, hogy áttekintő képet adjon a takarmány- vagy élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának helyzetéről;

9. „felügyelet”: egy vagy több takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozás, takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó vagy tevékenységeik gondos megfigyelése;

10. „be nem tartás”: a takarmány- vagy élelmiszerjog, vagy az állatok egészségének vagy kíméletének védelmére vonatkozó szabályok be nem tartását jelenti;

11. „elemzés céljára történő mintavétel”: minta vétele egy takarmányból vagy élelmiszerből vagy bármely más anyagból (a környezetet is ideértve), amely a takarmányok vagy élelmiszerek előállítása, feldolgozása és forgalmazása, vagy az állatok egészsége szempontjából fontos, azzal a céllal, hogy elemzés segítségével felülvizsgáljuk ezek takarmány- vagy élelmiszerjognak vagy állat-egészségügyi szabályoknak való megfelelőségét;

12. „hatósági bizonyítványok kiállítása”: olyan eljárás, amely révén az illetékes hatóság vagy az ilyen minőségben való eljárásra felhatalmazott ellenőrző szervek írásos, elektronikus vagy ezzel egyenértékű igazolást adnak ki a megfelelőségről;

13. „hatósági lefoglalás”: olyan eljárás, amellyel az illetékes hatóság biztosítja, hogy a sorsáról hozott döntésig a takarmányt vagy élelmiszert ne lehessen elmozdítani vagy megbolygatni; magában foglalja a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozók általi és az illetékes hatóság utasításai szerinti tárolást is;

14. „egyenértékűség”: eltérő rendszerek vagy intézkedések azon képessége, hogy általuk ugyanazok a célkitűzések érhetők el; „egyenértékű”-ek az azonos célkitűzések elérésére alkalmas különböző rendszerek vagy intézkedések;

▼B

15. „behozatal”: takarmányok vagy élelmiszerek szabad forgalomba bocsátása, vagy takarmányoknak és élelmiszereknek a 2913/92/EGK rendelet 79. cikke szerinti történő szabad forgalomba bocsátására irányuló szándék az I. mellékletben említett valamely területen;

16. „beléptetés”: a 15. pontban meghatározott behozatal, és az áruknak a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (16) bekezdésének b)–f) pontjában említett vámeljárások alá vonása, illetve vámszabad területre vagy vámszabad raktárba való beléptetése;

17. „iratellenőrzés”: a szállítmányt kísérő kereskedelmi okmányok, illetve adott esetben a takarmány- vagy élelmiszerjog által előírt dokumentumok vizsgálata;

18. „azonossági ellenőrzés”: szemrevételezéses ellenőrzés annak megállapítására, hogy a szállítmányt kísérő bizonyítványok vagy egyéb okmányok megegyeznek-e a szállítmány címkéjével és tartalmával;

19. „fizikai ellenőrzés”: magának a takarmánynak vagy élelmiszernek az ellenőrzése, amely magában foglalhatja a szállítóeszköz, a csomagolás, a címkézés és a hőmérséklet ellenőrzését, az elemzések és laboratóriumi vizsgálatok céljára történő mintavételt és bármely egyéb ellenőrzést, amely a takarmány- vagy élelmiszerjog betartásának felülvizsgálatához szükséges;

20. „ellenőrzési terv”: az illetékes hatóság által kidolgozott leírás, amely a hatósági ellenőrzési rendszerek szerkezetére és megszervezésére vonatkozó általános információkat tartalmaz;

II. CÍM

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL VÉGZETT HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEK

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK

3. cikk

A hatósági ellenőrzések megszervezésére vonatkozó általános kötelezettségek

(1) A tagállamok a kockázatok alapján és megfelelő gyakorisággal biztosítják a hatósági ellenőrzések elvégzését a rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében, figyelembe véve a következőket:

a) az állatokkal, a takarmánnyal vagy élelmiszerrel, a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozásokkal, a takarmány vagy élelmiszer felhasználásával, vagy a takarmány- vagy élelmiszerbiztonságot, illetve az állatok egészségét vagy az állatok kíméletét esetleg befolyásoló bármely folyamattal, anyaggal, tevékenységgel vagy művelettel kapcsolatban meghatározott kockázatok;

b) az egyes takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozóknak a takarmány- vagy élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi vagy az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartására vonatkozó korábbi nyilvántartásai;

c) a már elvégzett bármely, saját ellenőrzés megbízhatósága;

és

d) bármely információ, amely be nem tartást jelezhet.

(2) A hatósági ellenőrzéseket előzetes figyelmeztetés nélkül kell végezni, kivéve például az auditok esetében, amikor szükség van a

▼B

takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó előzetes értesítésére. Hatósági ellenőrzéseket ad hoc alapon is lehet tartani.

(3) Hatósági ellenőrzéseket kell végezni a takarmányok vagy élelmiszerek, illetve az állatok és állati eredetű termékek előállításának, feldolgozásának és forgalmazásának bármely szakaszában. Az ellenőrzések kiterjednek a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozásoknak, a takarmányok és élelmiszerek felhasználásának, a takarmányok és élelmiszerek tárolásának, vagy a takarmányt vagy élelmiszert érintő bármely eljárásnak, anyagnak, tevékenységnek vagy műveletnek – ezen belül szállításnak –, és az élő állatoknak a rendelet célkitűzéseinek eléréséhez szükséges ellenőrzésére.

(4) Ugyanilyen gondosan eljárva hatósági ellenőrzéseket kell végezni a Közösségen kívülre irányuló kivitel, a Közösségen belüli forgalomba hozatal, valamint harmadik országokból az I. mellékletben említett területekre történő beléptetés esetében is.

(5) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a más tagállamba való feladásra szánt termékeket ugyanolyan gondossággal ellenőrizzék, mint a saját területükön történő forgalomba hozatalra szánt termékeket.

(6) Megkülönböztetésmentes ellenőrzések alkalmazásával a rendeltetési tagállam illetékes hatósága is ellenőrizheti, hogy a takarmány vagy élelmiszer megfelel-e a takarmány- vagy élelmiszerjognak. A tagállamok szigorúan a hatósági ellenőrzések megszervezéséhez szükséges mértékben kérhetik azokat a vállalkozókat, akikhez más tagállamból árut szállítanak, hogy bejelentsék az ilyen áruk érkezését.

(7) Ha a rendeltetési helyen, illetve a tárolás vagy szállítás során végzett ellenőrzéskor egy tagállam a szabályok be nem tartását állapítja meg, megfelelő intézkedéseket tesz, amelyek a származási tagállamba való visszaszállításra is vonatkozhatnak.

II. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

4. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése és a működési kritériumok

(1) A tagállamok kijelölik az e rendeletben meghatározott hatósági ellenőrzésekért és célokért felelős illetékes hatóságokat.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy:

a) az élő állatok, takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése az előállítás, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában, valamint a takarmányok felhasználása során hatékony és megfelelő legyen;

b) a hatósági ellenőrzéseket végző személyekkel kapcsolatban ne merülhessen fel összeférhetetlenség;

c) a vizsgálatok céljára megfelelő laboratóriumi kapacitással bírjanak vagy ahhoz hozzáférésük legyen, továbbá elegendő számú és megfelelően képzett és tapasztalt állománnyal rendelkezzenek, hogy ezáltal a hatósági ellenőrzéseket és ellenőrzési feladatokat hatékonyan és eredményesen lehessen elvégezni;

d) megfelelő és megfelelően karbantartott létesítményekkel és berendezésekkel rendelkezzenek annak biztosításához, hogy munkatársaik hatékonyan és eredményesen végezhessék el a hatósági ellenőrzéseket;

e) rendelkezzenek a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez és az e rendeletben előírt intézkedések megtételéhez szükséges hatáskörrel;

▼B

f) rendelkezzenek készenléti tervekkel, és fel legyenek készülve arra, hogy szükséghelyzetben végre is hajtsák ezeket a terveket;

g) a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók kötelezve legyenek arra, hogy az e rendelet szerint végzett bármely vizsgálatnak alávessék magukat, és az illetékes hatóság munkatársainak feladataik ellátásához segítséget nyújtsanak.

(3) Ha egy tagállam a hatósági ellenőrzések elvégzésére vonatkozó hatáskört egy központi hatóság helyett más hatóságra vagy hatóságokra, különösen regionális vagy helyi szintű hatóságra vagy hatóságokra ruházza, eredményes és hatékony koordinációt kell biztosítani az összes érintett illetékes hatóság között, adott esetben a környezetvédelem és az egészségvédelem terén is.

(4) Az illetékes hatóságok minden szinten biztosítják a hatósági ellenőrzések pártatlanságát, minőségét és következetességét. A (2) bekezdésben felsorolt kritériumokat minden olyan hatóságnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania, amelyet felruháztak a hatósági ellenőrzések végzésének hatáskörével.

(5) Ha adott illetékes hatóságon belül egynél több egység jogosult hatósági ellenőrzések végzésére, eredményes és hatékony koordinációt és együttműködést kell biztosítani a különböző egységek között.

(6) Az illetékes hatóságoknak belső auditokat kell végezniük vagy végeztethetnek külső auditokat is, és az eredmények fényében megfelelő intézkedéseket kell tenniük e rendelet célkitűzései elérésének biztosítására. Az ilyen auditokra független ellenőrzésnek kell vonatkoznia, és az előbbieket átlátható módon kell elvégezni.

(7) Az e cikk végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet elfogadni.

5. cikk

A hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos meghatározott feladatok átruházása

(1) Az illetékes hatóság a hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos meghatározott feladatokat a (2) vagy (4) bekezdéssel összhangban egy vagy több ellenőrző szervre ruházhatja át.

A 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meg lehet állapítani az átruházható és az át nem ruházható feladatok listáját.

Az 54. cikkben említett tevékenységek azonban nem ruházhatók át.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor ruházhat át egy meghatározott feladatot valamely ellenőrző szervre, ha:

a) pontos leírás áll rendelkezésre az ellenőrző szerv által elvégezhető feladatokról és azokról a feltételekről, amelyek szerint azokat elvégezheti;

b) bizonyított, hogy az ellenőrző szerv:

   i. rendelkezik a ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, berendezésekkel és infrastruktúrával;

   ii. elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt személyzettel rendelkezik;

   és

   iii. pártatlan és nem áll fenn összeférhetetlenség a ráruházott feladatok elvégzésének vonatkozásában;

c) az ellenőrző szerv az „A vizsgálatokat végző különféle szervek működésére vonatkozó általános kritériumok” című EN 45004 európai szabvánnyal és/vagy – ha az a szóban forgó feladatok vonat-

▼B

kozásában célszerűbb – más szabvánnyal összhangban működik és kerül akkreditálásra;

d) a laboratóriumok a 12. cikk (2) bekezdésében említett szabványokkal összhangban működnek;

e) az ellenőrző szerv rendszeresen, illetve a hatóság ilyen irányú kérésére bármikor tájékoztatja az illetékes hatóságot az elvégzett ellenőrzések eredményeiről. Ha az ellenőrzések eredményei a szabályok be nem tartását jelzik, vagy annak valószínűségére utalnak, az ellenőrző szerv azonnal tájékoztatja erről az illetékes hatóságot;

f) a feladatot átruházó illetékes hatóság és az ellenőrző szerv között eredményes és hatékony koordináció van.

(3) A meghatározott feladatokat az ellenőrző szervre átruházó illetékes hatóságok szükség szerint megszervezik az ellenőrző szervek auditálását vagy vizsgálatát. Ha egy audit vagy vizsgálat eredményeképpen kiderül, hogy az ellenőrző szervek nem végzik el megfelelően a rájuk ruházott feladatokat, az átruházó illetékes hatóság visszavonhatja a feladat átruházását. Azonnal vissza kell vonni az átruházást abban az esetben, ha az ellenőrző szerv nem tesz kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket.

(4) Bármely tagállam, amely egy feladatot egy ellenőrző szervre kíván átruházni, erről értesíti a Bizottságot. Az értesítésben részletesen ismertetni kell a következőket:

a) a feladatot átruházni kívánó illetékes hatóság;

b) az átruházni kívánt feladat;

és

c) az ellenőrző szerv, amelyre a feladatot át kívánja ruházni.

6. cikk

A hatósági ellenőrzéseket végző személyzet

Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a hatósági ellenőrzéseket végző személyzetének minden tagja:

a) szakterületén belül megfelelő képzésben részesüljön, amelynek segítségével megfelelően el tudja látni feladatait, és következetesen tudja elvégezni a hatósági ellenőrzéseket. Ez a képzés adott esetben kiterjed a II. melléklet I. fejezetében említett területekre is;

b) szakismereteiket tartsák naprakészen és szükség esetén rendszeres továbbképzésben részesüljenek;

és

c) képesek legyenek a multidiszciplináris együttműködésre.

7. cikk

Átláthatóság és titoktartás

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy tevékenységeiket nagymértékben átlátható módon végezzék. E célból a rendelkezésükre álló idevágó információkat a lehető leghamarabb nyilvánosan elérhetővé teszik.

Általánosságban a következőket kell nyilvánosan elérhetővé tenni:

a) az illetékes hatóságok ellenőrzési tevékenységével és hatékonyságával kapcsolatos információk;

és

b) a 178/2002/EK rendelet 10. cikke szerinti információk.

▼B

(2) Az illetékes hatóság megfelelő lépéseket tesz annak érdekében, hogy munkatársainak előírja a hatósági ellenőrzési feladatok ellátása során tudomásukra jutott olyan információk bizalmas kezelését, amelyek megfelelően indokolt esetekben jellegüknél fogva szakmai titok tárgyát képezik. A szakmai titok védelme nem akadályozhatja, hogy az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdés b) pontjában említett információkat. Ez nem érinti a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szabályait.

(3) A szakmai titoktartás körébe tartozó információk különösen a következők:

— előzetes vizsgálati eljárások vagy folyamatban levő bírósági eljárás bizalmas jellege;

— személyes adatok;

— az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]) szereplő valamely kivétel körébe tartozó dokumentumok;

— a nemzeti és közösségi jogszabályok által védett információk, különösen a szakmai titokra, illetve a tanácskozások, nemzetközi kapcsolatok és nemzetvédelem bizalmas jellegére vonatkozóan.

8. cikk

Ellenőrzési és felülvizsgálati eljárások

(1) Az illetékes hatóságok dokumentált eljárásokkal összhangban végzik a hatósági ellenőrzéseket. Ezek az eljárások információkat és utasításokat tartalmaznak a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet számára, ezen belül többek között a II. melléklet II. fejezetében említett területekre vonatkozóan.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy jogi eljárások álljanak rendelkezésre annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok munkatársai feladataik megfelelő ellátásához bejuthassanak a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók telephelyeire és hozzáférhessenek az általuk tárolt dokumentumokhoz.

(3) Az illetékes hatóságoknak eljárások állnak rendelkezésükre:

a) az általuk végzett hatósági ellenőrzések hatékonyságának felülvizsgálatára;

és

b) annak biztosítására, hogy szükség esetén helyreállító intézkedést tegyenek, továbbá az (1) bekezdésben említett dokumentációt megfelelő esetben frissítsék.

(4) A Bizottság a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően iránymutatásokat is megfogalmazhat a hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatban.

Az iránymutatások különösen a következőkre vonatkozó hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatban tartalmazhatnak ajánlásokat:

a) a HACCP-elvek megvalósítása;

b) irányítási rendszerek, amelyeket a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozók a takarmány- vagy élelmiszerjog követelményeinek betartása érdekében működtetnek;

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([2]) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

▼B

c) a takarmányok és élelmiszerek mikrobiológiai, fizikai és kémiai biztonságossága.

9. cikk

Jelentések

(1) Az illetékes hatóság jelentéseket készít az általa elvégzett hatósági ellenőrzésekről.

(2) A jelentésekben szerepel a hatósági ellenőrzések céljának, az alkalmazott ellenőrzési módszereknek, a hatósági ellenőrzések eredményeinek és adott esetben az érintett vállalkozók által elvégzendő intézkedéseknek a leírása.

(3) Az illetékes hatóság a (2) bekezdésben említett jelentésről legalább a szabályok be nem tartása esetén másolatot küld az érintett vállalkozóknak.

10. cikk

Ellenőrzési tevékenységek, módszerek és technikák

(1) A hatósági ellenőrzésekhez kapcsolódó feladatokat általában megfelelő ellenőrzési módszerek és technikák, így például nyomon követés, felügyelet, felülvizsgálat, audit, vizsgálat, mintavétel és elemzés alkalmazásával kell elvégezni.

(2) A takarmányokra és élelmiszerekre vonatkozó hatósági ellenőrzések többek között a következő tevékenységeket jelentik:

a) a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által működtetett bármely ellenőrző rendszer és a kapott eredmények vizsgálata;

b) a következők vizsgálata:

   i. az elsődleges termelők létesítményei, a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozások, ezen belül azok környéke, telephelyei, irodái, berendezései, felszerelései és gépei, szállítóeszközei, valamint a takarmányok és az élelmiszerek;

   ii. nyersanyagok, összetevők, technológiai segédanyagok és a takarmányok és élelmiszerek előkészítése és előállítása során alkalmazott egyéb termékek;

   iii. félkész termékek;

   iv. az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagok és tárgyak;

   v. takarító és karbantartási termékek és eljárások, valamint peszticidek;

   vi. címkézés, kiszerelés és reklám;

c) a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozások higiéniai körülményeinek ellenőrzése;

d) a helyes gyártási gyakorlat (GMP), a helyes higiéniai gyakorlat (GHP), a helyes gazdálkodási gyakorlat és a HACCP eljárásainak értékelése, figyelembe véve a közösségi jogszabályokkal összhangban megállapított útmutatók használatát;

e) az írásos anyagok és más olyan dokumentumok vizsgálata, amelyek fontosak lehetnek a takarmány- vagy élelmiszerjog betartásának felmérése szempontjából;

f) a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók és személyzetük kikérdezése;

g) a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozások mérőműszerei által rögzített értékek leolvasása;

▼B

h) a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által végzett mérések felülvizsgálata érdekében az illetékes hatóság által, saját műszereivel végzett ellenőrzések;

i) a rendelet célkitűzéseinek megvalósításához szükséges bármely egyéb tevékenység.

III. FEJEZET

MINTAVÉTEL ÉS ELEMZÉS

11. cikk

Mintavételi és analitikai módszerek

(1) A hatósági ellenőrzések során alkalmazott mintavételi és analitikai módszerek megfelelnek az idevágó közösségi szabályoknak, vagy,

a) ha ilyen szabály nem létezik, nemzetközileg elismert szabályoknak vagy vizsgálati terveknek, például az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által elfogadott vagy nemzeti jogszabályokban elfogadott szabályoknak;

vagy,

b) a fentiek hiányában más olyan módszereknek, amelyek az adott célra megfelelnek vagy azokat tudományos eljárásokkal összhangban dolgozták ki.

(2) Ha az (1) bekezdés nem alkalmazandó, az analitikai módszerek jóváhagyása egyetlen laboratóriumban is történhet, nemzetközileg elfogadott vizsgálati tervvel összhangban.

(3) Amennyiben lehetséges, az analitikai módszereket a III. mellékletben meghatározott megfelelő kritériumok alapján kell jellemezni.

(4) ►M7 A Bizottság a következő végrehajtási intézkedéseket hozhatja: ◄

a) mintavételi és analitikai módszerek, ezen belül a vita esetén alkalmazandó megerősítő vagy referenciamódszerek;

b) teljesítménykritériumok, elemzési paraméterek, mérési bizonytalanság és az a) pontban említett módszerek jóváhagyása;

és

c) az eredmények értelmezésére vonatkozó szabályok.

▼M7

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(5) Az illetékes hatóságok kialakítják a megfelelő eljárásokat annak biztosítására, hogy a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozóknak, akiknek termékeit mintavételnek és elemzésnek vetik alá, joguk legyen kiegészítő szakvéleményt kérni az illetékes hatóságok azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy szükséghelyzetben azonnal fellépjenek.

(6) Különösen azt biztosítják, hogy a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók kellő számú mintát kaphassanak a kiegészítő szakvéleményekhez, kivéve, ha gyorsan romló termékek esetében vagy a rendelkezésre álló szubsztrát nagyon kis mennyisége miatt ez nem lehetséges.

(7) A mintákat úgy kell kezelni és jelölni, hogy ez jogi és analitikai érvényességüket egyaránt garantálja.

▼B

12. cikk

Hatósági laboratóriumok

(1) Az illetékes hatóság kijelöli azokat a laboratóriumokat, amelyek a hatósági ellenőrzések során vett minták elemzését végezhetik.

(2) Az illetékes hatóságok azonban csak olyan laboratóriumokat jelölhetnek ki, amelyeket a következő Európai Szabványokat alkalmazzák, valamint minősítésük és akkreditálásuk ezekkel összhangban történt:

a) EN ISO/IEC 17025: „A vizsgáló és kalibráló laboratóriumok felkészültségének általános követelményei”;

▼M6

b) EN ISO/IEC 17011 „A megfelelőségértékelést végző szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelmények”.

_____

▼B

figyelembe véve a közösségi takarmány- és élelmiszerjog által, a különféle vizsgálati módszerekre vonatkozóan meghatározott kritériumokat.

(3) A vizsgáló laboratóriumok (2) bekezdésben említett akkreditálása és minősítése vonatkozhat egyedi vizsgálatokra vagy vizsgálatok egy csoportjára is.

(4) Az illetékes hatóság törölheti az (1) bekezdésben említett kijelölést, ha a (2) bekezdésben említett feltételek már nem teljesülnek.

IV. FEJEZET

VÁLSÁGKEZELÉS

13. cikk

Készenléti tervek takarmányok és élelmiszerek esetében

(1) A 178/2002/EK rendelet 55. cikkében említett általános válságkezelési terv végrehajtására a tagállamok operatív készenléti terveket dolgoznak ki, amelyek azonnal végrehajtandó intézkedéseket határoznak meg arra az esetre, ha kiderül, hogy egy takarmány vagy élelmiszer – közvetlenül vagy a környezeten keresztül közvetve – komoly kockázatot jelent az emberekre vagy állatokra.

(2) A készenléti tervekben a következőket kell meghatározni:

a) a bevonandó közigazgatási hatóságokat;

b) ezek hatáskörét és felelősségét;

és

c) az érintett felek közti információ megosztásának útjait és eljárásait.

(3) A tagállamok megfelelő esetben áttekintik a készenléti terveket, különösen az illetékes hatóság szerkezetében bekövetkező változások és a tapasztalatok, ezen belül a szimulációs gyakorlatok során nyert tapasztalatok fényében.

(4) A 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően szükség esetén végrehajtási intézkedéseket lehet elfogadni. Ezek az intézkedések annak biztosításához szükséges mértékben határozzák meg a készenléti tervekre vonatkozó harmonizált szabályokat, hogy ezek a tervek a 178/2002/EK rendelet 55. cikkében említett általános válságkezelési tervvel összehasonlíthatóak legyenek. Megállapítják továbbá az érintettek szerepét a készenléti tervek kidolgozása és végrehajtása terén.

▼B

V. FEJEZET

A HARMADIK ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ TAKARMÁNYOK ÉS ÉLELMISZEREK BELÉPTETÉSÉNEK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSE

14. cikk

Az állati eredetű takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése

(1) E rendelet nem érinti a 97/78/EK irányelvben, az állati eredetű takarmányok és élelmiszerek állat-egészségügyi ellenőrzésére vonatkozóan előírt követelményeket. A 97/78/EK irányelvvel összhangban kijelölt illetékes hatóság azonban megfelelő esetben ezen kívül hatósági ellenőrzéseket végez abból a célból is, hogy felülvizsgálja a takarmány- vagy élelmiszerjog azon szempontjainak betartását, amelyekre az említett irányelv nem tér ki, beleértve például az e rendelet VI. címének II. fejezetében említett szempontokat is.

(2) Az e rendelet 18–25. cikkében említett általános szabályokat kell alkalmazni minden takarmány és élelmiszer, ezen belül az állati eredetű takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzésére is.

(3) Az olyan árura vonatkozó vizsgálatok kielégítő eredményei, amelyeket:

a) a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (16) bekezdésének b)–f) pontjában említett vámeljárások alá vontak;

vagy

b) a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (15) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint vámszabad területeken vagy vámszabad raktárakban kell kezelni,

nincsenek hatással a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozóknak azon kötelezettségére, hogy a szabad forgalomba bocsátástól fogva biztosítsák a takarmányok és élelmiszerek takarmány- vagy élelmiszerjognak való megfelelőségét, és nem akadályozzák azt sem, hogy az érintett takarmányokon vagy élelmiszereken további hatósági ellenőrzéseket végezzenek.

15. cikk

A nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése

(1) Az illetékes hatóság rendszeres hatósági ellenőrzéseket végez a 97/78/EK irányelv alkalmazási körébe nem tartozó, nem állati eredetű, és az I. mellékletben említett területekre behozott takarmányokon és élelmiszereken. Az ellenőrzéseket a 41-43. cikkel összhangban kidolgozott, többéves nemzeti terv alapján és a lehetséges kockázatok fényében szervezi. Az ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a takarmány- és élelmiszerjog összes szempontjára.

(2) Ezeket az ellenőrzéseket megfelelő helyen kell végezni, ezen belül az áruknak az I. mellékletben említett valamely területre történő beléptetésének helyén, a szabad forgalomba bocsátás helyén, vámraktárakban, a takarmány vagy élelmiszer behozatalát végző takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó telephelyén, illetve a takarmány- vagy élelmiszerlánc egyéb pontjain.

(3) Az ellenőrzések olyan árukon is elvégezhetők, amelyeket:

a) a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (16) bekezdésének b)–f) pontjában említett vámeljárások alá vontak;

vagy

▼B

b) a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (15) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint vámszabad területekre vagy vámszabad raktárakba kell beléptetni.

(4) A (3) bekezdésben említett ellenőrzésekkor kapott kielégítő eredmények nincsenek hatással a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók azon kötelezettségére, hogy a szabad forgalomba bocsátás pillanatától fogva biztosítsák a takarmányok és élelmiszerek takarmány- vagy élelmiszerjognak való megfelelőségét, és nem akadályozzák azt sem, hogy az érintett takarmányokon vagy élelmiszereken további hatósági ellenőrzéseket végezzenek.

(5) A 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően össze kell állítani és frissíteni kell azon nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek listáját, amelyeken ismert vagy felmerülő kockázat alapján fokozott hatósági ellenőrzéseket kell végezni az I. mellékletben említett területekre történő beléptetésük helyén. Az ilyen ellenőrzések gyakoriságát és jellegét ugyanezen eljárásnak megfelelően kell megállapítani. Ezzel egyidejűleg és ugyanezen eljárásnak megfelelően az ilyen ellenőrzésekkel kapcsolatos díjakat is meg lehet határozni.

16. cikk

A nem állati eredetű takarmányokra és élelmiszerekre vonatkozó ellenőrzések típusai

(1) A 15. cikk (1) bekezdésében említett hatósági ellenőrzések legalább szisztematikus iratellenőrzésből, véletlenszerű azonosságellenőrzésből és adott esetben fizikai ellenőrzésből állnak.

(2) A fizikai ellenőrzések elvégzésének gyakorisága a következőktől függ:

a) a különféle típusú takarmányokkal és élelmiszerekkel kapcsolatos kockázatok;

b) korábbi adatok azzal kapcsolatban, hogy a származási harmadik ország és létesítmény, valamint a termék behozatalát vagy kivitelét végző takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozók betartották-e a termékre vonatkozó követelményeket;

c) a termék behozatalát végző takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó által elvégzett ellenőrzések;

d) a származási harmadik ország illetékes hatósága által nyújtott biztosítékok.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a fizikai ellenőrzéseket megfelelő körülmények között és olyan helyen végezzék, ahol biztosított a hozzáférés a vizsgálatok szabályszerű elvégzését, a kockázatkezeléshez igazított minták vételét, valamint a takarmányok és élelmiszerek higiénikus kezelését lehetővé tevő megfelelő ellenőrző létesítményekhez. A mintákat úgy kell kezelni, hogy ez jogi és analitikai érvényességüket egyaránt garantálja. A tagállamok biztosítják, hogy a berendezések és módszerek alkalmasak legyenek a közösségi vagy nemzeti jogszabályok szerint megállapított határértékek mérésére.

17. cikk

Beléptetési helyek és előzetes értesítés

(1) A tagállamok a 15. cikk (5) bekezdésében említett hatósági ellenőrzések megszervezése érdekében:

— konkrét beléptetési helyeket jelölnek ki a területükön, amelyek hozzáféréssel rendelkeznek a különféle típusú takarmányokhoz és élelmiszerekhez megfelelő ellenőrző létesítményekhez;

és

▼B

— kötelezik a szállítmányokért felelős takarmány- és élelmiszeripari vállalkozókat, hogy előzetes értesítést küldjenek ezek érkezéséről és jellegéről.

A tagállamok ugyanezeket a szabályokat alkalmazhatják más, nem állati eredetű takarmányok esetében is.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az általuk az (1) bekezdéssel összhangban tett intézkedésekről.

Ezeket az intézkedéseket úgy alakítják ki, hogy elkerüljék a kereskedelem szükségtelen megzavarását.

18. cikk

Fellépés gyanú esetén

Amennyiben felmerül a szabályok be nem tartásának gyanúja, vagy ha kétséges a szállítmány azonossága vagy tényleges rendeltetési állomása vagy a szállítmány és a hiteles biztosítékok egyezősége, az illetékes hatóság hatósági ellenőrzéseket végez a gyanú vagy kétségek megerősítése vagy kizárása érdekében. A hatósági ellenőrzések eredményeinek elkészültéig az illetékes hatóság az érintett szállítmányt hatósági zárolás alá helyezi.

19. cikk

A harmadik országokból származó takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzését követő fellépés

(1) Az illetékes hatóság hatósági zárolás alá helyezi azokat a harmadik országokból származó takarmányokat és élelmiszereket, amelyek nem felelnek meg a takarmány- és élelmiszerjognak, és a szállítmányért felelős takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó meghallgatása után az ilyen takarmányok és élelmiszerek vonatkozásában a következő intézkedéseket teszi:

a) elrendeli a takarmány vagy élelmiszer megsemmisítését, vagy arra a 20. cikkel összhangban különleges kezelés vonatkozzon vagy azt a 21. cikkel összhangban a Közösségen kívülre küldjék vissza; egyéb megfelelő intézkedéseket is lehet tenni, így például a takarmány vagy élelmiszer eredeti rendeltetésétől eltérő célú felhasználása;

b) amennyiben a takarmányt vagy élelmiszert már forgalomba hozták, a fenti intézkedések megtétele előtt nyomon követi, vagy szükség esetén elrendeli annak visszahívását vagy visszavonását;

c) az a) és b) albekezdésben említett intézkedések bármelyikének végrehajtása során vagy azok végrehajtásáig felülvizsgálja, hogy a takarmánynak vagy élelmiszernek közvetlenül vagy a környezeten keresztül nincs-e káros hatása az emberek vagy az állatok egészségére.

(2) Ha azonban:

a) a 14. és 15. cikkben előírt hatósági ellenőrzések arra utalnak, hogy egy szállítmány ártalmas az emberek vagy az állatok egészségére vagy nem biztonságos, az illetékes hatóság a szóban forgó szállítmányt annak megsemmisítéséig vagy az emberek és állatok egészségének védelme érdekében szükséges bármely más megfelelő intézkedésig hatósági zárolás alá helyezi;

b) az olyan nem állati eredetű takarmányokat és élelmiszereket, amelyek esetében a 15. cikk (5) bekezdésével összhangban fokozott ellenőrzést állapítottak meg, nem mutatják be vagy nem a 17. cikkel összhangban megállapított bármely konkrét követelménnyel összhangban mutatják be a hatósági ellenőrzésre, az illetékes hatóság elrendeli ezek azonnali visszahívását és hatósági zárolás alá helyezését, továbbá vagy megsemmisítését, vagy a 21. cikkel összhangban történő visszaküldését.

▼B

(3) Ha nem engedélyezi a takarmány vagy élelmiszer beléptetését, a 178/2002/EK rendelet 50. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot megállapításairól és az érintett termékek azonosításáról, valamint értesíti a vámszerveket az ezzel kapcsolatos döntéseiről, illetve a szállítmány végleges rendeltetésével kapcsolatos információkról.

(4) A szállítmányokra vonatkozó döntésekkel szemben élni lehet az 54. cikk (3) bekezdésében említett fellebbezi joggal.

20. cikk

Különleges kezelés

(1) A 19. cikkben említett különleges kezelés a következőket jelentheti:

a) a takarmány vagy élelmiszer olyan kezelése vagy feldolgozása, amelynek eredményeképpen az megfelel a közösségi jogszabályok követelményeinek, vagy egy harmadik országba történő visszaküldés követelményeinek, ideértve adott esetben a megtisztítást, de kizárva a hígítást;

b) bármely más megfelelő módon történő feldolgozás az állati vagy emberi fogyasztástól eltérő célokra.

▼M7

(2) Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a különleges kezelés az ellenőrzése vagy egy másik tagállam ellenőrzése alatt álló létesítményekben, és a Bizottság által megállapított feltételekkel összhangban történjen. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ilyen feltételek hiányában a különleges kezelés a nemzeti szabályokkal összhangban történik.

▼B

21. cikk

A szállítmányok visszaküldése

(1) Az illetékes hatóság csak akkor engedélyezi a szállítmányok visszaküldését, ha:

a) a szállítmányért felelős takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozóval megállapodott a szállítmány rendeltetéséről; és

b) a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó először tájékoztatta a származási harmadik ország vagy – ha ettől eltér – a rendeltetési harmadik ország illetékes hatóságát az érintett takarmány vagy élelmiszer Közösségen belüli forgalomba helyezését megakadályozó okokról és körülményekről;

és

c) ha a rendeltetési harmadik ország nem azonos a származási harmadik országgal, a rendeltetési harmadik ország illetékes hatósága értesítette az illetékes hatóságot, hogy készen áll a szállítmány fogadására.

(2) A kiegészítő szakvélemények kérésére rendelkezésre álló idő tekintetében alkalmazandó nemzeti szabályok sérelme nélkül, és amennyiben a hatósági ellenőrzések eredményei azt nem zárják ki, a visszaküldésnek általános szabályként legkésőbb 60 nappal azt követően meg kell történnie, hogy az illetékes hatóság döntést hozott a szállítmány rendeltetéséről, kivéve, ha jogi lépések történtek. Ha a visszaküldés a 60 napos időszak lejárta után nem történik meg, a szállítmányt meg kell semmisíteni, kivéve, ha a késedelem indokolt.

▼B

(3) A szállítmányok visszaküldéséig vagy az elutasítás okainak megerősítéséig az illetékes hatóság hatósági zárolás alá helyezi a szállítmányokat.

(4) Az illetékes hatóság a 178/2002/EK rendelet 50. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot, és döntéseiről értesíti a vámszerveket. Az illetékes hatóságok a IV. címmel összhangban együttműködnek, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek annak biztosítása érdekében, hogy az elutasított szállítmányok Közösségbe való újbóli beléptetése ne legyen lehetséges.

22. cikk

Költségek

A szállítmányért felelős takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó vagy annak képviselője viseli a 18., 19., 20. és 21. cikkben említett tevékenységekkel kapcsolatban az illetékes hatóságoknál felmerült költségeket.

23. cikk

A harmadik országok által a kivitel előtt végzett ellenőrzések jóváhagyása

(1) A harmadik országok által a takarmányokon vagy élelmiszereken közvetlenül a Közösségbe irányuló kivitel előtt annak felülvizsgálatára elvégzett ellenőrzések, hogy a kivitt termékek megfelelnek-e a közösségi követelményeknek, a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően hagyhatók jóvá. A jóváhagyás csak az érintett harmadik országból származó takarmányra és élelmiszerre vonatkozhat, és egy vagy több termékre is megadható.

(2) Ha a jóváhagyást megadják, ennek következményeként csökkenteni lehet a takarmányokra vagy élelmiszerekre vonatkozó importellenőrzések gyakoriságát. A tagállamok azonban hatósági ellenőrzéseket végeznek az (1) bekezdésben említett jóváhagyással összhangban behozott takarmányokon és élelmiszereken annak biztosítására, hogy a harmadik országban a kivitel előtt végzett ellenőrzések hatékonyak maradjanak.

(3) Az (1) bekezdésben említett jóváhagyást csak akkor lehet megadni egy harmadik ország számára, ha:

a) a Közösség által végzett audit megállapította, hogy a Közösségbe kivitt takarmány vagy élelmiszer megfelel a közösségi vagy ezzel egyenértékű követelményeknek;

b) a feladás előtt a harmadik országban elvégzett ellenőrzések elegendően hatékonynak és eredményesnek bizonyulnak ahhoz, hogy a közösségi jogszabályokban megállapított irat-, azonosság- és fizikai ellenőrzések helyébe lépjenek vagy azokat csökkentsék.

(4) Az (1) bekezdésben említett jóváhagyás megjelöli a harmadik ország azon illetékes hatóságát, amelynek felelőssége alatt a kivitel előtti ellenőrzések történnek és adott esetben bármely ellenőrző szervet, amelyre az az illetékes hatóság bizonyos feladatokat átruházhat. Az ilyen átruházást csak akkor lehet jóváhagyni, ha az megfelel az 5. cikk kritériumainak vagy ezzel egyenértékű feltételeknek.

(5) A jóváhagyásban megnevezett illetékes hatóság és bármely ellenőrző szerv felel a Közösséggel való kapcsolattartásért.

(6) A harmadik ország illetékes hatósága vagy ellenőrző szerve biztosítja, hogy az egyes szállítmányok hatósági bizonyítványait az I. mellékletben említett valamely területre történő belépés előtt ellenőrizzék. Az (1) bekezdésben említett jóváhagyás megadja az ilyen bizonyítványok mintáját.

▼B

(7) A 178/2002/EK rendelet 50. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül, ha a (2) bekezdésben említett eljárás alá tartozó behozatalra vonatkozó hatósági ellenőrzések a szabályok betartásának alapvető hiányát állapítják meg, a tagállamok az e rendelet IV. címében előírt eljárásnak megfelelően azonnal értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot, valamint az érintett vállalkozókat; a tagállamok növelik az ellenőrzött szállítmányok számát és – ha az a helyzet megfelelőn alapos vizsgálatának lehetővé tételéhez szükséges – megfelelő számú mintát megfelelő tárolási körülmények között tartanak.

(8) Ha megállapítják, hogy az áruk jelentős számú szállítmányban nem felelnek meg a harmadik ország illetékes hatósága vagy ellenőrző szerve által kiállított bizonyítványokban szereplő információknak, a továbbiakban nem alkalmazható a (2) bekezdésben említett csökkentett gyakoriság.

24. cikk

Illetékes hatóságok és vámszervek

(1) Az e fejezetben említett hatósági ellenőrzések megszervezése érdekében az illetékes hatóságok és a vámszervek szorosan együttműködnek egymással.

(2) Az állati eredetű takarmányok és élelmiszerek, valamint a 15. cikk (5) bekezdésében említett takarmányok és élelmiszerek szállítmányainak vonatkozásában a vámhatóságok nem engedik meg ezek vámszabad területre vagy vámszabad raktárakba való beléptetését és ottani kezelését az illetékes hatóság beleegyezése nélkül.

(3) Ha mintákat vesznek, az illetékes hatóság tájékoztatja erről a vámszerveket és az érintett vállalkozókat, és meghatározza, hogy az áruk szabad forgalomba bocsáthatók-e a minták vizsgálati eredményeinek elérhetővé válása előtt, feltéve, hogy a szállítmány nyomon követhetősége biztosított.

(4) Szabad forgalomba bocsátás esetében az illetékes hatóságok és a vámszervek a 339/93/EGK rendelet 2–6. cikkében meghatározott követelményekkel összhangban együtt dolgoznak.

25. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A takarmányok és élelmiszerek beléptetésével kapcsolatos hatósági ellenőrzések egységes végrehajtásának biztosításához szükséges intézkedéseket a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

(2) Részletes szabályok állapíthatók meg különösen a következőkre:

a) a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (16) bekezdése b)–f) pontjában említett vámeljárások valamelyike alapján behozott vagy az alá vont, vagy a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (15) bekezdésének b) pontjában meghatározott vámszabad területeken vagy vámszabad raktárakban kezelendő takarmányok és élelmiszerek;

b) nemzetközi szállítóeszközök személyzete és utasai ellátására szolgáló élelmiszerek;

c) távolról (például levélben, telefonon vagy interneten) megrendelt és a fogyasztónak szállított takarmányok és élelmiszerek;

d) kedvtelésből tartott állatoknak vagy lovaknak szánt takarmányok, és a nemzetközi szállítóeszközök utasai és személyzete által szállított élelmiszerek;

e) a 2913/92/EGK rendelet 3. cikkében említett egyes területekkel kapcsolatos különleges feltételek vagy mentességek az e területekre jellemző specifikus természetes korlátok figyelembevétele érdekében;

▼B

f) az a cél, hogy biztosítsák az illetékes hatóságok által a harmadik országokból származó takarmányokkal és élelmiszerekkel kapcsolatban a 19. cikk keretében meghozott döntések következetességét;

g) egy harmadik országból visszaküldött közösségi eredetű szállítmányok;

h) a szállítmányhoz csatolandó dokumentumok, ha mintavétel történt.

VI. FEJEZET

A HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEK FINANSZÍROZÁSA

26. cikk

Általános elv

A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezésre a hatósági ellenőrzésekhez szükséges személyzet és más források biztosításához, bármilyen, megfelelőnek ítélt eszköz, ezen belül általános adóztatás, illetve illetékek vagy díjak megállapítása révén.

27. cikk

Illetékek vagy díjak

(1) A tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére.

(2) A IV. melléklet A. szakaszában és az V. melléklet A. szakaszában említett tevékenységek esetében azonban a tagállamok biztosítják az illeték beszedését.

(3) A (4) és (6) bekezdés sérelme nélkül a IV. melléklet A. szakaszában és az V. melléklet A. szakaszában említett konkrét tevékenységek vonatkozásában a beszedett illetékek nem lehetnek alacsonyabbak a IV. melléklet B. szakaszában és az V. melléklet B. szakaszában megállapított minimális díjtételeknél. A 2008. január 1-jéig megszabott átmeneti időszakban azonban a IV. melléklet A. szakaszában említett tevékenységek vonatkozásában a tagállamok továbbra is alkalmazhatják a 85/73/EGK irányelvnek megfelelően jelenleg alkalmazott díjtételeket.

▼M7

A IV. melléklet B. szakaszában és az V. melléklet B. szakaszában említett díjtételeket – különösen az infláció figyelembevétele érdekében – a Bizottságnak legalább kétévente frissítenie kell. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(4) A hatósági ellenőrzések céljára az (1) és (2) bekezdéssel összhangban beszedett illetékek:

a) nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által, a VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél;

és

b) az illetékes hatóságok által adott időszak alatt viselt költségek alapján átalányként, vagy adott esetben a IV. melléklet B. szakaszában vagy az V. melléklet B. szakaszában meghatározott összegként is megállapíthatók.

(5) Az illetékek megállapításakor a tagállamok figyelembe veszik a következőket:

a) az érintett üzleti vállalkozás típusa és az idevágó kockázati tényezők;

b) az alacsony forgalmú üzleti vállalkozások érdekei;

▼B

c) a termelésben, feldolgozásban és forgalmazásban alkalmazott hagyományos módszerek;

d) a különleges földrajzi korlátokkal bíró régiókban található üzleti vállalkozások igényei.

(6) Ha a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozások által megvalósított önellenőrzési és nyomon követési rendszerek, valamint a hatósági ellenőrzések során meghatározott megfelelőségi szint fényében adott típusú takarmány vagy élelmiszer vagy tevékenység esetében a hatósági ellenőrzéseket csökkentett gyakorisággal végzik, vagy az (5) bekezdés b)–d) pontjában említett kritériumok figyelembevétele érdekében, a tagállamok a (4) bekezdés b) pontjában említett minimális díjtételeknél alacsonyabb összegben is megállapíthatják a hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos illetékeket, feltéve, hogy az érintett tagállam jelentést nyújt be a Bizottságnak, amelyben kitér a következőkre:

a) az érintett takarmány vagy élelmiszer vagy tevékenység típusa;

b) az érintett takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozásban elvégzett ellenőrzések;

és

c) az illeték csökkentésének számításához alkalmazott módszer.

(7) Ha az illetékes hatóság valamely létesítményben egyidejűleg számos hatósági ellenőrzést végez, ezeket az ellenőrzéseket egyetlen tevékenységnek tekinti, és egyetlen illetéket szab ki rá.

(8) Az importellenőrzésekkel kapcsolatos illetékeket a vállalkozónak vagy képviselőjének kell megfizetnie az importellenőrzésekért felelős illetékes hatóság számára.

(9) Az illetékek sem közvetlenül, sem közvetve nem térithetők vissza, kivéve, ha azokat indokolatlanul szedték be.

(10) A 28. cikkben említett kiadásokból származó költségek sérelme nélkül a tagállamok az e cikkben említetteken kívül nem szedhetnek be más illetéket a rendelet végrehajtása céljára.

(11) A vállalkozók vagy más érintett üzleti vállalkozások vagy ezek képviselői az illetékek befizetéséről elismervényt kapnak.

(12) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az illetékek számításához alkalmazott módszert és ezt közlik a Bizottsággal. A Bizottság megvizsgálja, hogy az illetékek megfelelnek-e a rendelet követelményeinek.

28. cikk

A kiegészítő hatósági ellenőrzésekből eredő kiadások

Ha a szabályok be nem tartásának megállapítása olyan hatósági ellenőrzésekhez vezet, amelyek túlmutatnak az illetékes hatóság rendes ellenőrzési tevékenységén, az illetékes hatóság vagy a szabályok be nem tartásáért felelős vállalkozóval térítteti meg a kiegészítő hatósági ellenőrzésekből eredő kiadásokat, vagy azzal a vállalkozóval, akinek a kiegészítő hatósági ellenőrzések elvégzése idején az áruk a tulajdonát képezik, vagy akinél azok találhatók. A rendes ellenőrzési tevékenységek a közösségi vagy nemzeti jog által előírt rutin ellenőrzési tevékenységek, és különösen azok, amelyeket a 41. cikkben előírt terv ismertet. A rendes ellenőrzési tevékenységeken túlmutató tevékenységek közé tartozik a minták vétele és elemzése, valamint egyéb olyan ellenőrzések, amelyek a probléma mértékének megállapításához, a helyreigazító intézkedések elvégzésének felülvizsgálatához vagy a szabályok be nem tartásának kimutatásához és/vagy bizonyításához szükségesek.

▼B

29. cikk

A kiadások mértéke

A 28. cikkben említett kiadások mértékének megállapításakor figyelembe kell venni a 27. cikkben meghatározott elveket.

VII. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Hatósági bizonyítványok kiállítása

(1) ►M7 Az állatok egészsége és kímélete céljából a hatósági bizonyítványokkal kapcsolatban elfogadott követelmények sérelme nélkül a Bizottság követelményeket fogadhat el a következőkkel kapcsolatban: ◄

a) azok a körülmények, amelyek között szükség van hatósági bizonyítványok kiállítására;

b) bizonyítványminták;

c) a bizonyítványokat kiállító személyzet képesítése;

d) a bizonyítványok, ezen belül az elektronikus bizonyítványok megbízhatóságának biztosítása érdekében tiszteletben tartandó elvek;

e) a bizonyítványok visszavonásakor vagy helyettesítésekor követendő eljárások;

f) kisebb szállítmányokra osztott vagy más szállítmányokkal kevert szállítmányok;

g) az árukhoz hatósági ellenőrzések elvégzése után csatolandó dokumentumok.

▼M7

Az a) pontban említett, az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A b)–g) pontban említett intézkedéseket a 62. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogadják el.

▼B

(2) Ha hatósági bizonyítványok kiállítására van szükség, biztosítani kell, hogy:

a) legyen kapcsolat a bizonyítvány és a szállítmány között;

b) a bizonyítványon szereplő információk pontosak és hitelesek legyenek.

(3) Adott esetben egyetlen bizonyítványminta együttesen tartalmazza a takarmányok és élelmiszerek hatósági bizonyítványaival kapcsolatos követelményeket és a hatósági bizonyítványok kiállítására vonatkozó egyéb követelményeket.

31. cikk

A takarmány- és élelmiszeripari vállalkozások létesítményeinek nyilvántartásba vétele/engedélyezése

(1) a) Az illetékes hatóságok állapítják meg a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által a létesítményeik nyilvántartásba vételének kérelmezésekor követendő eljárásokat, a 852/2004/EK rendelettel, a 95/69/EK irányelvvel vagy a takarmányhigiéniáról szóló későbbi rendeletekkel összhangban;

▼B

b) Listát állítanak összes a nyilvántartásba vett takarmány- és élelmiszeripari vállalkozókról és azt folyamatosan frissítik. Ha ilyen lista más célokra már létezik, az e rendelet céljaira is felhasználható.

(2) a) Az illetékes hatóságok állapítják meg a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által a létesítményeik engedélyezésének kérelmezésekor követendő eljárásokat, a 852/2004/EK rendelettel, a 854/2004/EK rendelettel, a 95/69/EK irányelvvel vagy a takarmányhigiéniáról szóló későbbi rendelettel összhangban.

b) Ha egy takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó engedélyezés iránti kérelmet nyújt be, az illetékes hatóság annak kézhezvétele után helyszíni szemlét tart.

c) A létesítményt csak akkor engedélyezi a kérdéses tevékenységekre vonatkozóan, ha a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó igazolta, hogy megfelel a takarmány- vagy élelmiszerjog idevágó követelményeinek.

d) Az illetékes hatóság feltételes engedélyt is adhat, ha úgy látja, hogy a létesítmény megfelel az infrastruktúrára és a berendezésekre vonatkozó összes követelménynek. Teljes körű engedélyt csak akkor adhat, ha a feltételes engedély megadástól számított három hónapon belül a létesítményben elvégzett újabb hatósági ellenőrzés megállapítja, hogy a létesítmény megfelel a takarmány- vagy élelmiszerjog egyéb idevágó követelményeinek. Ha egyértelmű előrehaladás történt, de a létesítmény még mindig nem felel meg az összes idevágó követelménynek, az illetékes hatóság meghosszabbíthatja a feltételes engedélyt. A feltételes engedély azonban összességében nem haladhatja meg a hat hónapot.

e) Az illetékes hatóság a hatósági ellenőrzések végzésekor felülvizsgálja a létesítmény engedélyezését. Amennyiben az illetékes hatóság súlyos hiányosságokat állapít meg, vagy egy létesítményben ismételten le kell állítania a termelést, és a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó nem képes megfelelő biztosítékokat nyújtani a jövőbeli termeléssel kapcsolatban, az illetékes hatóság eljárásokat indít a létesítmény engedélyének visszavonására. Az illetékes hatóság azonban felfüggesztheti egy létesítmény engedélyét, ha a takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozó garantálja, hogy ésszerű időn belül megoldja a hiányosságokat.

f) Az illetékes hatóságok naprakész listát vezetnek az engedélyezett létesítményekről és ezt a többi tagállam, illetve a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják oly módon, amelyet a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet meghatározni.

III. CÍM

REFERENCIALABORATÓRIUMOK

32. cikk

Közösségi referencialaboratóriumok

(1) A takarmányok és élelmiszerek VII. mellékletben említett közösségi referencialaboratóriumai a következőkért felelősek:

a) a nemzeti referencialaboratóriumok tájékoztatása az analitikai módszerek, ezen belül a referenciamódszerek részleteiről;

b) az a) pontban említett módszerek nemzeti referencialaboratóriumok általi alkalmazásának koordinálása, különösen az összehasonlító vizsgálatok megszervezése és az ilyen összehasonlító vizsgálatok megfe-

▼B

lelő nyomon követésének biztosítása révén, adott esetben nemzetközileg elfogadott vizsgálati tervekkel összhangban;

c) szakterületén belül az új analitikai módszerek alkalmazásához szükséges gyakorlati szabályok koordinálása és a nemzeti referencialaboratóriumok tájékoztatása az e területen történt előrehaladásról;

d) alap- és továbbképzések szervezése a nemzeti referencialaboratóriumok munkatársai és a fejlődő országok szakértői számára;

e) tudományos és műszaki segítségnyújtás a Bizottságnak, különösen olyan esetekben, ha a tagállamok vitatják az elemzések eredményeit;

f) együttműködés a takarmányok és élelmiszerek elemzéséért felelős harmadik országbeli laboratóriumokkal.

(2) Az állat-egészségügyi ágazatban működő közösségi referencialaboratóriumok a következőkért felelnek:

a) a betegségek diagnosztizálására a tagállamokban alkalmazott módszerek koordinálása;

b) aktív segítségnyújtás a tagállamokban kitörő betegségek diagnosztizálása terén azáltal, hogy megerősítő diagnózis, jellemzés és járványügyi vizsgálatok céljára kórokozó-izolátumokat vesznek át;

c) a laboratóriumi diagnosztikai szakértők alap- és továbbképzésének elősegítése a diagnosztikai technikák Közösségen belüli harmonizálása végett;

d) a szakterületükhöz tartozó állatbetegségek diagnosztizálásában alkalmazott módszerek vonatkozásában együttműködés azon harmadik országok illetékes laboratóriumaival, ahol ezek a betegségek gyakoriak.

e) alap- és továbbképzések szervezése a nemzeti referencialaboratóriumok munkatársai és a fejlődő országok szakértői számára.

(3) A közösségi referencialaboratóriumokra a 12. cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

(4) A közösségi referencialaboratóriumoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) megfelelően képesített, és a szakterületükön alkalmazott diagnosztikai és analitikai technikákkal kapcsolatban megfelelő képzésben részesített munkatársakkal kell rendelkezniük;

b) rendelkezniük kell a rájuk ruházott feladatok ellátásához szükséges berendezésekkel és termékekkel;

c) megfelelő igazgatási infrastruktúrával kell rendelkezniük;

d) gondoskodniuk kell arról, hogy munkatársaik tiszteletben tartsák egyes témák, eredmények vagy közlések bizalmas jellegét;

e) elegendő ismerettel kell rendelkezniük a nemzetközi szabványok és gyakorlat terén;

f) megfelelő esetben rendelkezniük kell a hozzáférhető referenciaanyagok és reagensek naprakész listájával, valamint az ilyen anyagok és reagensek gyártóinak és forgalmazóinak naprakész jegyzékével;

g) figyelembe kell venniük a nemzeti és közösségi szinten folyó kutatási tevékenységeket;

h) képzett személyzettel kell rendelkezniük a Közösségen belül előforduló szükséghelyzetek esetére.

▼M7

(5) Az 1. cikkben említett területek szempontjából fontos egyéb közösségi referencialaboratóriumokat a Bizottság felveheti a VII. mellékletbe. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett,

▼M7

ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A VII. mellékletet ugyanezen eljárásnak megfelelően lehet frissíteni.

(6) A közösségi referencialaboratóriumok további kötelezettségeit és feladatait a Bizottság állapíthatja meg. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(7) A közösségi referencialaboratóriumnak az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK tanácsi határozat [1] 28. cikkével összhangban közösségi pénzügyi hozzájárulás nyújtható.

(8) Az e rendeletben meghatározott követelmények teljesítésének felülvizsgálata érdekében a közösségi referencialaboratóriumokban közösségi ellenőrzéseket lehet végezni. Amennyiben az ellenőrzések azt mutatják, hogy valamely laboratórium nem felel meg ezen követelményeknek vagy azon feladatoknak, amelyekre azt kijelölték, a szükséges intézkedéseket a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet megtenni.

(9) Az (1)–(7) bekezdést a specifikusabb szabályok, és különösen a 999/2001/EK rendelet VI. fejezetének és a 96/23/EK irányelv 14. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni.

33. cikk

Nemzeti referencialaboratóriumok

(1) A tagállamok gondoskodnak egy vagy több nemzeti referencialaboratórium kijelöléséről a 32. cikkben említett minden egyes közösségi referencialaboratóriumhoz. Valamely tagállam kijelölhet egy másik tagállamban vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) egy tagállamában lévő laboratóriumot is, és egyetlen laboratórium szolgálhat nemzeti referencialaboratóriumként több tagállam számára is.

(2) Ezek a nemzeti referencialaboratóriumok:

a) együttműködnek a szakterületük szerinti közösségi referencialaboratóriummal;

b) a 11. cikkel összhangban szakterületükön belül koordinálják a minták elemzéséért felelős hatósági laboratóriumok tevékenységét;

c) adott esetben megszervezik a hatósági nemzeti laboratóriumok közötti összehasonlító vizsgálatokat és biztosítják az ilyen összehasonlító vizsgálatok megfelelő nyomon követését;

d) biztosítják az illetékes hatóságok és hatósági nemzeti laboratóriumok tájékoztatását a közösségi referencialaboratórium által szolgáltatott információkról;

e) tudományos és műszaki segítséget nyújtanak az illetékes hatóságnak az 53. cikkel összhangban elfogadott összehangolt ellenőrzési tervek végrehajtásához;

f) a meglévő nemzeti feladatok sérelme nélkül felelősek a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően előírt egyéb meghatározott feladatok elvégzéséért.

(3) A nemzeti referencialaboratóriumokra a 12. cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

(4) A tagállamok minden egyes nemzeti referencialaboratórium nevét és címét közlik a Bizottsággal, az illetékes közösségi referencialaboratóriummal és a többi tagállammal.

[1] HL L 224., 1990.8.18., 19. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított határozat.

▼B

(5) Az egy közösségi referencialaboratóriumra egynél több nemzeti referencialaboratóriummal rendelkező tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a laboratóriumok szorosan együtt dolgozzanak, és ezzel biztosítsák a közöttük, más nemzeti laboratóriumokkal és a közösségi referencialaboratóriummal való hatékony koordinációt.

▼M7

(6) A nemzeti referencialaboratóriumok további kötelezettségeit és feladatait a Bizottság állapíthatja meg. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(7) Az (1)–(5) bekezdést a specifikusabb szabályok, és különösen a 999/2001/EK rendelet VI. fejezetének és a 96/23/EK irányelv 14. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni.

IV. CÍM

IGAZGATÁSI SEGÍTSÉG ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS A TAKARMÁNYOK ÉS ÉLELMISZEREK TERÉN

34. cikk

Általános elvek

(1) Ha a takarmányokra és élelmiszerekre vonatkozó hatósági ellenőrzések egynél több tagállamban teszik szükségessé a fellépést, az érintett tagállamok illetékes hatóságai igazgatási segítséget nyújtanak egymásnak.

(2) Az illetékes hatóságok kérésre vagy spontán módon igazgatási segítséget nyújtanak, ha a vizsgálatok menete úgy kívánja meg. Az igazgatási segítségnyújtás adott esetben kiterjedhet egy másik tagállam illetékes hatósága által végzett helyszíni ellenőrzésekben való részvételre.

(3) A 35–40. cikk nem érinti a bírósági eljárások tárgyát képező vagy azokkal kapcsolatos dokumentumok közzétételére vonatkozó nemzeti szabályokat, illetve a természetes vagy jogi személyek kereskedelmi érdekeinek védelmét célzó szabályokat.

35. cikk

Összekötő szervek

(1) Minden tagállam egy vagy több összekötő szervet nevez ki, amelyek adott esetben kapcsolatot tartanak fenn a többi tagállam összekötő szerveivel. Az összekötő szervek szerepe, hogy segítsék és koordinálják az illetékes hatóságok közötti kommunikációt és különösen a segítségkérések továbbítását és fogadását.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot a kijelölt összekötő szerveikkel kapcsolatos adatokról, illetve ezen adatok bármely módosításáról.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az összekötő szervek kijelölése nem zárja ki a közvetlen kapcsolattartást, információcserét vagy együttműködést a különböző tagállamok illetékes hatóságainak munkatársai között.

(4) Az illetékes hatóságok, akikre az állat-egészségügyi és állattenyésztés-technikai jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint ez utóbbiak és a Bizottság együttműködéséről

▼B

szóló, 1989. november 21-i 89/608/EGK tanácsi irányelv ([1]) alkalmazandó, adott esetben az e cím szerint működő hatóságokkal tartják a kapcsolatot.

36. cikk

Kérésre történő segítségnyújtás

(1) Indokolt kérés kézhezvétele után a megkeresett illetékes hatóság biztosítja, hogy a megkereső illetékes hatóság minden szükséges információt és dokumentumot megkapjon, amely lehetővé teszi számára a takarmány- és élelmiszerjog betartásának felülvizsgálatát saját joghatóságán belül. E célra a megkeresett illetékes hatóság intézkedik az ezen információk és dokumentumok beszerzéséhez szükséges közigazgatási vizsgálat lefolytatásáról.

(2) Az (1) bekezdés értelmében átadott információkat és dokumentumokat indokolatlan késedelem nélkül továbbítani kell. A dokumentumokat eredeti formájukban vagy másolatként lehet továbbítani.

(3) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság megállapodása alapján a közigazgatási vizsgálat során a megkereső hatóság által kijelölt munkatársak is jelen lehetnek.

Az ilyen vizsgálatot mindig a megkeresett hatóság munkatársai végzik.

A megkereső hatóság munkatársai saját kezdeményezésükre nem gyakorolhatják a megkeresett hatóság hivatalnokaira ruházott vizsgálati hatásköröket. Közvetítőjükön keresztül és kizárólag a folyamatban lévő közigazgatási vizsgálat céljára azonban ugyanazokhoz a telephelyekhez és dokumentumokhoz férhetnek hozzá, mint a megkeresett hatóság.

(4) A megkereső hatóságnak a (3) bekezdéssel összhangban más tagállamokban jelen lévő munkatársainak bármikor képesnek kell lenniük írásos megbízás bemutatására a személyazonosságukkal és hivatalos minőségükkel kapcsolatban.

37. cikk

Kérés nélkül nyújtott segítség

(1) Ha egy illetékes hatóság a szabályok be nem tartását tapasztalja, és ha a szabályok ilyen be nem tartása más tagállamot vagy tagállamokat is érinthet, az illetékes hatóság előzetes kérés és indokolatlan késedelem nélkül továbbítja ezt az információt az említett más tagállam(ok)nak.

(2) Az ilyen információk birtokába jutó tagállamok kivizsgálják az esetet, és tájékoztatják az információt továbbító tagállamot a kivizsgálás eredményeiről, illetve adott esetben az esetleg megtett intézkedésekről.

38. cikk

A szabályok be nem tartása esetén nyújtott segítség

(1) Ha az áru rendeltetési helyén végzett valamely hatósági ellenőrzés vagy az áruk szállítása során a rendeltetési tagállam illetékes hatósága megállapítja, hogy az áru oly módon nem felel meg a takarmány- és élelmiszerjognak, hogy kockázatot jelent az emberek vagy az állatok egészségére, illetve a takarmány- vagy élelmiszerjog súlyos megsértését jelenti, haladéktalanul kapcsolatba lép a küldő tagállam illetékes hatóságával.

(2) A küldő tagállam illetékes hatósága kivizsgálja az ügyet, megteszi az összes szükséges intézkedést és értesíti a rendeltetési tagállam illetékes hatóságát az elvégzett kivizsgálás és hatósági ellenőrzések eredményeiről, a meghozott döntésekről és az ilyen döntések indokairól.

([1]) HL L 351., 1989.12.2., 34. o.

▼B

(3) Ha a rendeltetési tagállam illetékes hatóságának oka van azt hinni, hogy a fenti intézkedések nem megfelelőek, a két tagállam illetékes hatóságai együtt keresnek módot és eszközt a helyzet orvoslására, beleértve adott esetben a 36. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban együttesen elvégzett helyszíni vizsgálatot. Tájékoztatják a Bizottságot, ha nem tudnak megállapodni a megfelelő intézkedésekről.

39. cikk

Kapcsolat harmadik országokkal

(1) Ha egy illetékes hatóság egy harmadik országtól a szabályok be nem tartására és/vagy egészségügyi vagy állat-egészségügyi kockázatokra utaló tájékoztatást kap, a hatóság továbbítja az információt más tagállamok illetékes hatóságainak, ha úgy véli, hogy azokat ez érdekelheti vagy ha ezt kérik. Ha ez bármikor közösségi szintű jelentőséggel bír, a Bizottsággal is közli ezt az információt.

(2) Ha egy harmadik ország jogszerűen elkötelezte magát olyan ügyletek szabálytalan jellegére utaló bizonyítékok összegyűjtéséhez szükséges segítség nyújtására, amelyek ellentétesek vagy ellentétesek lehetnek az idevágó takarmány- és élelmiszerjoggal, az információt szolgáltató illetékes hatóságok beleegyezésével az e rendelet szerint kapott információk a személyes adatok harmadik országoknak történő továbbítására vonatkozó jogszabályokkal összhangban az érintett harmadik országnak is továbbíthatók.

40. cikk

Koordinált segítségnyújtás és a Bizottság által végzett nyomon követés

(1) A Bizottság haladéktalanul koordinálja a tagállamok fellépését, ha a tagállamoktól vagy más forrásból kapott információkra hivatkozva olyan tevékenységek jutnak a tudomására, amelyek ellentétesek vagy ellentétesek lehetnek a takarmány- és élelmiszerjoggal, és közösségi szinten is különös jelentőséggel bírnak, és különösen, ha:

a) ezek szerteágazó, több tagállamra kiterjedő tevékenységek vagy ilyenek lehetnek;

b) úgy tűnik, hogy több tagállamban folytattak hasonló tevékenységeket;

vagy

c) a tagállamok nem képesek megállapodni a szabályok be nem tartásának kezelését célzó megfelelő fellépésről.

(2) Ha a rendeltetési helyen végzett hatósági ellenőrzések a szabályok ismételt be nem tartását, illetve az emberekre, növényekre vagy állatokra közvetlenül vagy a környezeten keresztül ható egyéb kockázatokat jeleznek, a rendeltetési tagállam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait.

(3) A Bizottság:

a) az érintett tagállammal együttműködve vizsgáló csoportot küldhet helyszíni hatósági ellenőrzés elvégzésére;

b) felkérheti a küldő tagállam illetékes hatóságát, hogy fokozza a hatósági ellenőrzéseket és jelentse a megtett fellépést és intézkedéseket.

(4) Ha a (2) és (3) bekezdésben előírt intézkedéseket teszik meg annak érdekében, hogy a szabályoknak valamely takarmány- vagy élelmiszeripari vállalkozás általi ismételt be nem tartását kezeljék, az illetékes hatóság az ilyen intézkedésekből származó összes kiadást a kérdéses vállalkozóra háríthatja.

▼B

V. CÍM

ELLENŐRZÉSI TERVEK

41. cikk

Többéves nemzeti ellenőrzési tervek

A 178/2002/EK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése, az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok és e rendelet 45. cikke hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében minden tagállam egy-egy integrált többéves nemzeti ellenőrzési tervet készít.

42. cikk

A többéves nemzeti ellenőrzési tervek elkészítésének elvei

(1) A tagállamok:

a) első alkalommal legkésőbb 2007. január 1-jéig végrehajtják a 41. cikkben említett tervet;

és

b) a fejlődés fényében rendszeresen frissítik azt;

és

c) kérésre megküldik a Bizottságnak a terv legfrissebb változatát.

(2) Minden többéves nemzeti ellenőrzési tervnek általános információt kell tartalmaznia az érintett tagállamban működő takarmány- és élelmiszerellenőrzési, illetve állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó ellenőrzési rendszerek szerkezetéről és megszervezéséről, különösen a következőkről:

a) a terv stratégiai célkitűzései és az, hogy az ellenőrzések prioritásainak felállítása és a források elosztása hogyan tükrözi e célkitűzéseket;

b) az érintett tevékenységek kockázat szerinti csoportosítása;

c) az illetékes hatóságok és feladataik kijelölése központi, regionális és helyi szinten, valamint a hatóságok rendelkezésére álló források;

d) a hatósági ellenőrzések általános megszervezése és irányítása nemzeti, regionális és helyi szinten, beleértve az egyes létesítményekben végzett hatósági ellenőrzéseket;

e) a különféle ágazatokra alkalmazott ellenőrzési rendszerek és az ezen ágazatokban végzett hatósági ellenőrzésekért felelős illetékes hatóságok különböző szolgálatai közötti koordináció;

f) adott esetben a feladatok ellenőrző szervekre történő átruházása;

g) módszerek a 4. cikk (2) bekezdésében szereplő működési kritériumok teljesítésének biztosítására;

h) a 6. cikkben említett, a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet képzése;

i) a 8. és 9. cikkben említett dokumentált eljárások;

j) a készenléti tervek megszervezése és működtetése állati vagy élelmiszereredetű betegségek okozta szükséghelyzetek, takarmány- és élelmiszerszennyezési események és az emberi egészségre vonatkozó egyéb kockázatok esetén;

k) az együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás megszervezése.

(3) A többéves nemzeti ellenőrzési terveket végrehajtásuk során módosítani lehet. Módosításokat a következő tényezők fényében vagy figyelembevétele érdekében lehet tenni:

a) új jogi szabályozás;

▼B

b) új betegségek vagy más egészségügyi kockázatok megjelenése;

c) az illetékes nemzeti hatóságok szerkezetében, igazgatásában vagy működésében bekövetkező jelentősebb változások;

d) a tagállamok által végzett hatósági ellenőrzéseinek eredményei;

e) a 45. cikkel összhangban végzett közösségi ellenőrzések eredményei;

f) a 43. cikkben említett iránymutatások bármely módosítása;

g) tudományos eredmények;

h) egy harmadik ország által valamely tagállamban végzett auditok eredményei.

43. cikk

Iránymutatások a többéves nemzeti ellenőrzési tervekhez

(1) A 41. cikkben említett, többéves nemzeti ellenőrzési tervek figyelembe veszik a Bizottság által a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kidolgozandó iránymutatásokat. Ezek az iránymutatások különösen:

a) elősegítik a takarmányok és élelmiszerek, az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó jogszabályok hatósági ellenőrzésekor alkalmazott megközelítés következetességét, illetve átfogó és integrált jellegét, és felölelik a takarmány- és élelmiszerlánc minden ágazatát és szakaszát, beleértve a behozatalt és a beléptetést is;

b) meghatározzák a kockázatalapú prioritásokat és az érintett tevékenységek kockázat szerinti csoportosítására vonatkozó kritériumokat, valamint a leghatékonyabb ellenőrzési eljárásokat;

c) meghatározzák az egyéb prioritásokat és a leghatékonyabb ellenőrzési eljárásokat;

d) meghatározzák a takarmányok és élelmiszerek előállításának, feldolgozásának és forgalmazásának szakaszait, ezen belül a takarmányok felhasználását, amelyek a legmegbízhatóbb és legindikatívabb információt szolgáltatják a takarmány- és élelmiszerjog betartásával kapcsolatosan;

e) ösztönzik a legjobb gyakorlatok bevezetését az ellenőrzési rendszer minden szintjén;

f) ösztönzik a nyomon követhetőségi rendszerek hatékony ellenőrzésének fejlődését;

g) tanáccsal szolgálnak az ellenőrzési tevékenységek teljesítményének és eredményeinek rögzítésére szolgáló rendszerek fejlesztésére vonatkozóan;

h) a hatósági szolgálatok megszervezése és működtetése tekintetében tükrözik a megfelelő nemzetközi fórumok normáit és ajánlásait;

i) meghatározzák a 4. cikk (6) bekezdésében említett auditok lefolytatásának kritériumait;

j) meghatározzák a 44. cikkben előírt éves jelentések szerkezetét, valamint az abban szerepeltetendő információkat;

k) megadják a többéves nemzeti ellenőrzési tervek felmérésekor alkalmazandó fő teljesítménymutatókat.

(2) Ha szükséges, az iránymutatásokat a tagállamok által, a 44. cikkel összhangban benyújtott éves jelentések elemzésének vagy a 45. cikkel összhangban végzett közösségi ellenőrzések figyelembevételével kell kiigazítani.

▼B

44. cikk

Éves jelentések

(1) A többéves nemzeti ellenőrzési tervek végrehajtásának megkezdése után egy évvel, majd ezt követően minden évben a tagállamoknak jelentést kell benyújtaniuk a Bizottsághoz, amely a következőkre tér ki:

a) a többéves nemzeti ellenőrzési tervekben a 42. cikk (3) bekezdésében említett tényezők figyelembevétele érdekében tett bármely módosítás;

b) a többéves nemzeti ellenőrzési terv rendelkezései értelmében az előző évben elvégzett ellenőrzések és auditok eredményei;

c) a szabályok be nem tartása megállapított eseteinek típusa és száma;

d) a többéves nemzeti ellenőrzési tervek hatékony működésének biztosítását célzó intézkedések, ezen belül a végrehajtási intézkedések és ezek eredményei.

(2) A jelentés és különösen a hatósági ellenőrzések eredményei egységes megjelenésének elősegítése érdekében az (1) bekezdésben említett információknak figyelembe kell venniük a Bizottság által a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kidolgozandó iránymutatásokat.

(3) A tagállamok véglegesítik jelentéseiket, és a jelentések tárgyát képező év végét követő hat hónapon belül eljuttatják azokat a Bizottsághoz.

(4) Az (1) bekezdésben említett jelentések, a 45. cikkel összhangban elvégzett közösségi ellenőrzések eredményei és bármely más idevágó információ fényében a Bizottság éves jelentést dolgoz ki a hatósági ellenőrzések átfogó működéséről a tagállamokban. Ez a jelentés adott esetben ajánlásokat is tartalmazhat a következőkkel kapcsolatban:

a) a hatósági ellenőrzési és auditálási rendszerek lehetséges fejlesztése a tagállamokban, beleértve azok alkalmazási körét, irányítását és végrehajtását;

b) az ágazatokat vagy tevékenységeket érintő konkrét ellenőrzési intézkedések, függetlenül attól, kiterjednek-e ezekre a többéves nemzeti ellenőrzési tervek;

c) különös jelentőségű ügyek kezelését célzó koordinált tervek.

(5) A Bizottság jelentésében megfogalmazott következtetések és ajánlások alapján adott esetben ki kell igazítani a többéves nemzeti ellenőrzési terveket és a kapcsolódó iránymutatásokat.

(6) A Bizottság a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

VI. CÍM

KÖZÖSSÉGI TEVÉKENYSÉGEK

I. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI ELLENŐRZÉSEK

45. cikk

Közösségi ellenőrzések a tagállamokban

(1) Az általános és konkrét auditokat a tagállamokban a Bizottság szakértői végzik. A Bizottság kijelölhet szakértőket a tagállamokból is, hogy segítsék saját szakértőinek munkáját. Az általános és konkrét auditokat a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködésben kell megszervezni. Az auditokat rendszeresen kell végezni. Fő céljuk

▼B

annak felülvizsgálata, hogy a tagállamokban végzett hatósági ellenőrzések elvégzése általánosságban a 41. cikkben említett többéves nemzeti ellenőrzési tervekkel és a közösségi joggal összhangban történik-e. E célra és az auditok eredményességének és hatékonyságának elősegítése érdekében a Bizottság az ilyen auditok elvégzése előtt felkérheti a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb nyújtsák be a nemzeti ellenőrzési tervek frissített változatait.

(2) Az általános auditokat egy vagy több meghatározott területre kiterjedő, különös auditok és vizsgálatok egészíthetik ki. Ezek a különös auditok és vizsgálatok különösen a következő célokat szolgálják:

a) a többéves nemzeti ellenőrzési terv, a takarmány- és élelmiszerjog, és az állatok egészségével és kíméletével kapcsolatos jogszabályok végrehajtásának felülvizsgálata, és adott esetben magukban foglalhatják a hatósági szolgálatok és az auditált ágazattal kapcsolatos létesítmények helyszíni vizsgálatait;

b) az illetékes hatóságok működésének és szervezetének felülvizsgálata;

c) a fontos vagy ismétlődő problémák kivizsgálása a tagállamokban;

d) a szükséghelyzetek, felmerülő problémák vagy új folyamatok kivizsgálása a tagállamokban.

(3) A Bizottság minden elvégzett ellenőrzés eredményeiről jelentést készít. Jelentése adott esetben ajánlásokat tartalmaz a tagállamok számára a takarmány- és élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi és állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának javítására vonatkozóan. A Bizottság jelentéseit nyilvánosan hozzáférhetővé teszi. A valamely tagállamban végzett ellenőrzésekről szóló jelentések esetében a Bizottság észrevételezésre megküldi az illetékes hatóságnak a jelentés tervezetét, majd a végleges jelentés elkészítésekor figyelembe veszi ezeket az észrevételeket, és a végleges jelentéssel együtt az illetékes hatóság észrevételeit is közzé teszi.

(4) A Bizottság éves ellenőrzési programot dolgoz ki, azt előzetesen közli a tagállamokkal, és jelentést készít ennek eredményeiről. A Bizottság módosíthatja a programot a takarmány- és élelmiszerbiztonság, az állategészségügy, az állatok kímélete és a növényegészségügy terén elért előrehaladás figyelembevétele érdekében.

(5) A tagállamok:

a) a közösségi ellenőrzések eredményeként megfogalmazott ajánlások fényében megfelelő nyomon követési tevékenységeket végeznek;

b) minden segítséget megadnak és minden dokumentumot és egyéb technikai támogatást biztosítanak, amelyet a Bizottság szakértői az ellenőrzések eredményes és hatékony elvégzése érdekében kérnek;

c) biztosítják, hogy a Bizottság szakértői minden telephelyre és azok minden részére bejussanak, továbbá hozzáférjenek minden olyan információhoz, ezen belül számítógépes rendszerekhez, amelyek feladataik ellátása szempontjából lényegesek.

(6) A tagállamokban végzett közösségi ellenőrzésekkel kapcsolatos részletes szabályokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet megállapítani vagy módosítani.

46. cikk

Közösségi ellenőrzések harmadik országokban

(1) A Bizottság szakértői hatósági ellenőrzéseket végezhetnek harmadik országokban annak felülvizsgálata érdekében, hogy a 47. cikk (1) bekezdésében említett információk alapján megfelelnek-e a harmadik országokban hatályban lévő jogszabályok és rendszerek a közösségi takarmány- és élelmiszerjognak, valamint a közösségi állategészségügyi jogszabályoknak, illetve egyenértékűek-e azokkal. A Bizottság szakértőket jelölhet ki a tagállamokból, hogy segítsék saját

▼B

szakértőinek munkáját. Az ilyen hatósági ellenőrzések különösen a következőkre terjednek ki:

a) a harmadik ország jogszabályai;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak szervezete, hatáskörük és függetlenségük, a rájuk vonatkozó felügyelet, valamint az alkalmazandó jogszabályok hatékony végrehajtására vonatkozó hatáskörük;

c) a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet képzése;

d) az illetékes hatóságok számára hozzáférhető források, beleértve a diagnosztikai eszközöket;

e) a prioritásokon alapuló, dokumentált ellenőrzési eljárások és ellenőrzési rendszerek megléte és működtetése;

f) adott esetben az állategészségügy, a zoonózisok és a növényegészségügy helyzete, valamint a Bizottság és az érintett nemzetközi fórumok állat- vagy növénybetegségek kitöréséről történő értesítésére alkalmazott eljárások;

g) az állatok, növények és az ezekből készült termékek behozatalára vonatkozó hatósági ellenőrzések mértéke és működtetése;

h) a közösségi követelmények betartása vagy az azokkal való egyenértékűség tekintetében a harmadik ország által nyújtott biztosítékok.

(2) A harmadik országban végzett ellenőrzések eredményességének és hatékonyságának elősegítése érdekében a Bizottság az ilyen ellenőrzések elvégzése előtt kérheti, hogy az érintett harmadik ország benyújtsa a 47. cikk (1) bekezdésében említett információkat, és adott esetben az ilyen ellenőrzések végrehajtásával kapcsolatos írásos anyagokat.

(3) A harmadik országban végzett közösségi ellenőrzések gyakoriságát a következők alapján kell meghatározni:

a) a közösségbe kivitt termékek kockázatértékelése;

b) a közösségi jogszabályok rendelkezései;

c) az érintett országból származó behozatal nagyságrendje és jellege;

d) a Bizottság szolgálatai vagy más felügyeleti szervek által már elvégzett ellenőrzések eredményei;

e) az importellenőrzések és a tagállamok illetékes hatóságai által már elvégzett bármely más ellenőrzések eredményei;

f) az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságtól vagy hasonló szervektől kapott információk;

g) a nemzetközileg elismert szervektől, így például az Egészségügyi Világszervezettől (WHO), a Codex Alimentarius Bizottságtól és az Nemzetközi Állatjárványügyi Hivataltól (OIE) vagy más forrásoktól kapott információk;

h) új betegségek helyzetével vagy más olyan körülmények felmerülésével kapcsolatos bizonyítékok, amelyek azt eredményezhetik, hogy valamely harmadik országból behozott élő állatok, élő növények, illetve takarmányok vagy élelmiszerek egészségügyi kockázatokat jelentenek;

i) az egyes harmadik országokban kialakuló szükséghelyzetek kivizsgálásának és az arra való reagálásnak a szükségessége.

▼M7

Az a) pontban előírt kockázatok értékelését célzó kockázatmeghatározási kritériumokat a Bizottság határozza meg. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(4) A harmadik országokban végzett közösségi ellenőrzésekkel kapcsolatos eljárást és azok részletes szabályait a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet megállapítani vagy módosítani.

Ezek különösen a következőkkel kapcsolatos eljárásokat és részletes szabályokat tartalmazzák:

a) harmadik országokban, kétoldalú egyezmény keretében elvégzett ellenőrzések;

b) más harmadik országokban végzett ellenőrzések.

Ugyanezen eljárásnak megfelelően a fenti ellenőrzések díjait viszonossági alapon lehet megállapítani.

(5) Ha egy közösségi ellenőrzés során az emberek vagy állatok egészségét érintő súlyos kockázatra derül fény, a Bizottság a 178/2002/EK rendelet 53. cikkével összhangban azonnal megteszi a kellő szükséghelyzeti intézkedéseket, vagy a közösségi jogszabályokban szereplő egyéb védintézkedéseket.

(6) A Bizottság minden elvégzett közösségi ellenőrzés eredményeiről jelentést készít. Jelentései adott esetben ajánlásokat is tartalmaznak. A Bizottság jelentéseit nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

(7) A Bizottság előzetesen közli a tagállamokkal a harmadik országokban végzett ellenőrzésekkel kapcsolatos programját, és jelentést készít annak eredményeiről. A takarmány- és élelmiszerbiztonság, illetve az állat- és növényegészségügy terén elért előrehaladás figyelembevétele érdekében a Bizottság módosíthatja ezt a programot.

II. FEJEZET

BEHOZATALI FELTÉTELEK

47. cikk

Általános behozatali feltételek

(1) A Bizottság felel azért, hogy bekérje a közösségbe árut kivinni szándékozó harmadik országoktól az egészségügyi ellenőrzési rendszerek szervezésével és irányításával kapcsolatos alábbi, pontos és naprakész információkat:

a) a területén elfogadott vagy javasolt bármely, egészségügyi és növény-egészségügyi szabályozás;

b) a területén működő bármely ellenőrzési és vizsgálati eljárás, termelési és karanténozási kezelés, peszticid-tolerancia és élelmiszeradalék jóváhagyási eljárás;

c) kockázat-értékelési eljárások, figyelembe vett tényezők, továbbá az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védekezés megfelelő szintjének meghatározása;

d) adott esetben a 46. cikkben említett ellenőrzéseknek megfelelően tett ajánlásokat kísérő nyomon követése.

(2) Az (1) bekezdésben említett információnak az áruk jellegével arányosnak kell lennie, és figyelembe veheti a harmadik ország konkrét helyzetét és szerkezetét, valamint a Közösségbe kivitt termékek jellegét. Tartalmának legalább a Közösségbe kivinni kívánt árukra ki kell terjednie.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információ a következőkre is kiterjedhet:

a) a Közösségbe kivinni kívánt árukon elvégzett nemzeti ellenőrzések eredményei;

▼B

b) az idevágó ellenőrzési rendszer szerkezetében és működésében bekövetkezett, valamint különösen a közösségi követelmények vagy ajánlások betartása érdekében tett jelentősebb változások.

(4) Ha egy harmadik ország nem nyújtja be ezeket az információkat, vagy ha az információk nem megfelelőek, a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően eseti jelleggel és szigorúan ideiglenes alapon különleges behozatali feltételeket lehet megállapítani az érintett harmadik országgal folytatott egyeztetéseket követően.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információk összeállításának és Bizottság elé terjesztésének módját meghatározó iránymutatásokat, továbbá a harmadik országoknak az említett információk összeállítására időt biztosító átmeneti intézkedéseket a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

48. cikk

Különleges behozatali feltételek

▼M7

(1) Amennyiben a harmadik országokból vagy azok régióiból történő árubehozatal esetén tiszteletben tartandó feltételeket és részletes eljárásokat a közösségi jog és különösen a 854/2004/EK rendelet nem írja elő, azokat szükség esetén a Bizottság állapítja meg. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett feltételek és részletes eljárások közé a következők tartozhatnak:

a) azon harmadik országok listájának összeállítása, amelyekből meghatározott termékek behozhatók az I. mellékletben említett területek valamelyikére;

b) a szállítmányokat kísérő bizonyítványok mintájának meghatározása;

c) a termék vagy állat kategóriájától, illetve az ezekhez kapcsolódó lehetséges kockázatoktól függő különleges behozatali feltételek.

(3) A harmadik országok csak akkor tüntethetők fel a (2) bekezdés a) pontjában említett listákban, ha illetékes hatóságaik megfelelő biztosítékokat nyújtanak a közösségi takarmány- és élelmiszerjog és állat-egészségügyi szabályok betartása, illetve az azokkal való egyenértékűség tekintetében.

(4) A listák összeállításakor vagy frissítésekor különösen figyelembe kell venni a következő kritériumokat:

a) a harmadik országnak az érintett ágazatra vonatkozó jogszabályai;

b) a harmadik ország illetékes hatóságának és ellenőrző szerveinek szerkezete és szervezete, valamint ezek hatásköre, és az érintett jogszabályok végrehajtására vonatkozóan nyújtható biztosítékok;

c) a megfelelő hatósági ellenőrzések megléte;

d) a takarmányokban és élelmiszerekben, illetve élő állatokban jelentkező veszélyekkel kapcsolatban a harmadik ország általi információszolgáltatás rendszeressége és gyorsasága;

e) a harmadik ország által a következőkre nézve nyújtott biztosítékok:

i. az azon létesítményekre alkalmazott feltételek, amelyekből a közösségbe takarmány vagy élelmiszer hozható be, megfelelnek a közösségi takarmány- és élelmiszerjog követelményeinek vagy egyenértékűek azokkal;

▼B

ii. összeállítják és naprakészen tartják az ilyen létesítményeket listáját;

iii. a létesítmények listáját és annak frissített változatait haladéktalanul közlik a Bizottsággal;

iv. a létesítményeket a harmadik ország illetékes hatósága rendszeres és hatékony ellenőrzéseknek veti alá.

(5) A (2) bekezdés c) pontjában említett különleges behozatali feltételek elfogadásakor figyelembe kell venni az érintett harmadik ország által szolgáltatott információkat és szükség esetén az ilyen harmadik országokban elvégzett közösségi ellenőrzések eredményeit. Különleges behozatali feltételeket egyetlen termékre vagy termékek egy csoportjára lehet megállapítani. Vonatkozhatnak továbbá egyetlen harmadik országra, vagy egy harmadik ország régióira, vagy harmadik országok egy csoportjára.

49. cikk

Egyenértékűség

(1) Egy ekvivalencia-megállapodás végrehajtását vagy egy kielégítő auditot követően a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően döntés hozható annak elismeréséről, hogy a harmadik országok vagy régióik által adott területeken alkalmazott intézkedések a Közösségben alkalmazottakkal egyenértékű biztosítékokat nyújtanak, amennyiben a harmadik országok objektív bizonyítékokkal szolgálnak erre vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben említett döntés meghatározza az adott harmadik országból vagy egy harmadik ország adott régiójából történő behozatalt szabályozó feltételeket.

A feltételek közé a következők tartozhatnak:

a) a termékekhez csatolandó bizonyítványok jellege és tartalma;

b) a Közösségbe történő behozatalra vonatkozó meghatározott követelmények;

c) szükség esetén azon régiók vagy létesítmények listáinak összeállításakor és módosításakor alkalmazandó eljárások, amelyekből a behozatal engedélyezett.

(3) Az (1) bekezdésben említett döntést ugyanezen eljárásnak megfelelően és haladéktalanul hatályon kívül kell helyezni, ha az egyenértékűség elismerésének elfogadáskor megállapított bármely feltétel már nem teljesül.

50. cikk

A fejlődő országoknak nyújtott támogatás

(1) A 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a következő intézkedéseket lehet elfogadni és fenntartani mindaddig, amíg igazolhatóan eredményesen biztosítják, hogy a fejlődő országok be tudják tartani e rendelet rendelkezéseit:

a) a Közösségbe kivitt termékekre vonatkozóan a 47. cikkben és a 48. cikkben említett követelmények lépcsőzetes bevezetése. A említett követelmények betartása terén tett előrehaladást is értékelni kell, és ezt figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy a követelmények egésze vagy azok egy része alól milyen konkrét, időben korlátozott mentességek szükségesek. A lépcsőzetes bevezetés során figyelembe kell továbbá venni a (2) bekezdésben említett intézményi kapacitás kiépítése terén történt előrehaladást;

b) segítség a 47. cikkben említett információk nyújtásához, szükség esetén közösségi szakértők bevonásával;

▼B

c) a fejlődő országok és a tagállamok közötti közös projektek előmozdítása;

d) iránymutatások kidolgozása a fejlődő országok segítése érdekében a Közösségbe kivitt termékek hatósági ellenőrzéseinek megszervezése terén;

e) közösségi szakértők küldése a fejlődő országokba a hatósági ellenőrzések megszervezésének segítése érdekében;

f) a fejlődő országokban az ellenőrzést végző személyzet részvétele az 51. cikkben említett tanfolyamokon.

(2) A Közösség fejlesztési együttműködési politikájának keretében a Bizottság előmozdítja a fejlődő országoknak nyújtott támogatást általánosságban a takarmány- és élelmiszerbiztonság, és különösen a takarmány- és élelmiszerszabványok betartása tekintetében, az 5., 12., 47. és 48. cikkben említett követelmények teljesítéséhez szükséges intézményi kapacitás kiépítése érdekében.

III. FEJEZET

AZ ELLENŐRZÉST VÉGZŐ SZEMÉLYZET KÉPZÉSE

51. cikk

Az ellenőrzést végző személyzet képzése

(1) A Bizottság tanfolyamokat szervezhet a tagállamok illetékes hatóságainak a rendeletben említett hatósági ellenőrzésekért felelős személyzete számára. E tanfolyamok célja harmonizált megközelítés kialakítása a tagállamokban végzett hatósági ellenőrzések terén. Különösen a következőkkel kapcsolatos képzések tartozhatnak ezek közé:

a) a közösségi takarmány- és élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok;

b) ellenőrzési módszerek és technikák, például a vállalkozók által a takarmány- és élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartása céljából kidolgozott rendszerek auditálása;

c) a Közösségbe behozott árukon elvégzendő ellenőrzések;

d) a takarmány- és élelmiszertermelési, feldolgozási és forgalomba hozatali módszerek és technikák.

(2) Az (1) bekezdésben említett tanfolyamok nyitva állhatnak harmadik országokból, és különösen fejlődő országokból érkező résztvevők számára.

(3) A tanfolyamok megszervezésével kapcsolatos részletes szabályokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet megállapítani.

IV. FEJEZET

EGYÉB KÖZÖSSÉGI TEVÉKENYSÉGEK

52. cikk

Harmadik országok által a tagállamokban végzett ellenőrzések

(1) A tagállamok illetékes hatóságainak felkérésére és azokkal együttműködve közösségi szakértők segíthetik a tagállamokat a harmadik országok által végzett ellenőrzések során.

(2) Ilyen esetekben azok a tagállamok, melyek területén egy harmadik ország ellenőrzést kíván végezni, tájékoztatják a Bizottságot a tervezésről, az alkalmazás köréről, a dokumentációról, továbbá

▼B

bármely más idevágó információról, ami lehetővé teszi a Bizottság számára a hatékony részvételt az ellenőrzésben.

(3) A Bizottság segítsége különösen a következő célokat szolgálja:

a) a közösségi takarmány- és élelmiszerjog, illetve az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok tisztázása;

b) a harmadik ország által végzett ellenőrzés szempontjából esetleg hasznos, közösségi szinten rendelkezésre álló információk és adatok szolgáltatása;

c) egységesség biztosítása a harmadik országok által végzett ellenőrzések vonatkozásában.

53. cikk

Koordinált ellenőrzési tervek

A Bizottság a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően koordinált terveket ajánlhat. Ezeket a terveket:

a) évente kell megszervezni adott programmal összhangban;

és

b) ha szükségesnek ítélik, ad hoc alapon is meg lehet szervezni, különösen a takarmányok, élelmiszerek és állatok által jelentett veszélyek mértékének meghatározása céljából.

VII. CÍM

VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

I. FEJEZET

NEMZETI VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

54. cikk

Intézkedések a szabályok be nem tartása esetén

(1) Amikor az illetékes hatóság a szabályok be nem tartását állapítja meg, fellép annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozó orvosolja a helyzetet. Annak eldöntése során, hogyan lépjen fel, az illetékes hatóság figyelembe veszi a szabályok be nem tartásának jellegét, valamint a vállalkozóra vonatozó korábbi adatokat a szabályok be nem tartásával kapcsolatban.

(2) A fenti fellépés adott esetben a következő intézkedésekből állhat:

a) közegészségügyi eljárások előírása vagy a takarmányok vagy élelmiszerek biztonságosságának, illetve a takarmány- vagy élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának biztosításához szükségesnek ítélt bármely egyéb intézkedés;

b) a takarmányok, élelmiszerek vagy állatok forgalomba hozatalának, behozatalának vagy kivitelének korlátozása vagy megtiltása;

c) nyomon követés és szükség esetén a takarmány vagy élelmiszer visszahívásának, bevonásának és/vagy megsemmisítésének elrendelése;

d) a takarmányok vagy élelmiszerek eredeti rendeltetésétől eltérő célra történő felhasználásának engedélyezése;

e) az érintett vállalkozás egésze vagy egy része működésének megfelelő időre történő felfüggesztése vagy bezárása;

f) a létesítmény engedélyezésének felfüggesztése vagy visszavonása;

▼B

g) a harmadik országokból származó szállítmányok kapcsán a 19. cikkben említett intézkedések;

h) bármely más intézkedés, amelyet az illetékes hatóság helyénvalónak ítél.

(3) Az illetékes hatóság az érintett vállalkozót vagy annak egy képviselőjét:

a) írásban értesíti az (1) bekezdéssel összhangban foganatosítandó intézkedésekkel kapcsolatos döntéséről, a döntés indoklásával együtt;

és

b) tájékoztatja az ilyen döntések elleni fellebbezési jogáról, valamint az alkalmazandó eljárásról és határidőkről.

(4) Az illetékes hatóság adott esetben a küldő tagállam illetékes hatóságát is értesíti döntéséről.

(5) Az e cikk alapján felmerülő összes kiadást a felelős takarmány- és élelmiszeripari vállalkozó állja.

55. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügy és az állatok kíméletének védelmével kapcsolatos más közösségi rendelkezések megsértésekor alkalmazandó szankciókat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezek végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot a takarmány- és élelmiszerjog megsértésekor alkalmazandó rendelkezésekről, és bármely későbbi módosításról.

II. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

56. cikk

Védintézkedések

(1) A 178/2002/EK rendelet 53. cikkében előírt eljárás szerint intézkedéseket kell tenni, ha:

a) a Bizottság bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy egy tagállam ellenőrzési rendszereiben súlyos hiba áll fenn;

és

b) ez a hiba akár közvetlenül, akár a környezeten keresztül lehetséges és széles körű kockázatot jelenthet az emberi egészségre, az állatok egészségére vagy az állatok kíméletére.

(2) Ilyen intézkedéseket csak azután lehet elfogadni, hogy:

a) a közösségi ellenőrzések során igazolták és jelentették a közösségi jogszabályok be nem tartását;

és

b) az érintett tagállam a Bizottság kérése után a kiszabott határidőig nem tudta helyreigazítani a helyzetet.

▼B

VIII. CÍM

KÖZÖSSÉGI JOGSZABÁLYOK KIIGAZÍTÁSA

57. cikk

A 96/23/EK irányelv módosítása

A 96/23/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A közösségi referencialaboratóriumok a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) VII. mellékletének idevágó részében említett laboratóriumok.

(*) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.”

2. A 30. cikkben az (1) bekezdésnek a „Ha az ilyen kiegészítő ellenőrzés…” szöveggel kezdődő és „…vagy jóvátétel és kártérítés nélkül megsemmisítsék, illetve felhasználják más olyan célra, amelyet a közösségi jogszabályok lehetővé tesznek” szöveggel végződő része helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az ellenőrzések tiltott anyagok vagy termékek jelenlétét igazolják, vagy ha meghaladták a maximális határértékeket, a 882/2004/EK rendelet 19–22. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni.”

3. Az V. mellékletet el kell hagyni.

58. cikk

A 97/78/EK irányelv módosítása

A 97/78/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Az I. mellékletben felsorolt területek valamelyikére beléptetett, harmadik országokból származó termékek állat-egészségügyi vizsgálatát a tagállamok ezzel az irányelvvel és a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban végzik.

(*) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.”

2. A 2. cikkben a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) termékek a 89/662/EGK és 90/425/EGK irányelvben, valamint a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*), az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/99/EK tanácsi irányelvben (**) és az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű

▼B

termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különös szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (***) említett állati eredetű termékek; ide tartoznak a 19. cikkben említett növényi termékek is;

(*) HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 808/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 117., 2003.5.13., 1. o.) módosított rendelet.
(**) HL L 18., 2003.1.23., 11. o.
(***) HL L 139., 2004.4.30.”

3. A 7. cikk (3) bekezdésében „az állat-egészségügyi vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozásáról szóló, 1985. január 29-i 85/73/EGK, a 89/662/EGK, 90/425/EGK, 90/675/EGK és 91/496/EGK (módosításokkal egységes szerkezetben) tanácsi irányelvekben említett ellenőrzési díjakat” szöveg helyébe a következő szöveg lép:

   „a 882/2004/EK rendeletben említett ellenőrzési díjakat.”.

4. A 10. cikk (1) bekezdése b) pontjában a következő szöveget el kell hagyni: „vagy az egyes állati eredetű termékek, halászati termékek és élő kéthéjú kagylók tagállamokba történő behozatalára jogosult harmadik országbeli intézmények átmeneti időszakra szóló, ideiglenes jegyzékei összeállításának feltételeiről szóló, 1995. június 22-i 95/408/EK tanácsi határozattal összhangban elismert olyan létesítményből származnak, amely akár közösségi, akár nemzeti ellenőrzésen keresztülment.”

5. A 12. cikk (9) bekezdését el kell hagyni.

6. A 15. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

7. A 16. cikk a következő szöveggel egészül ki:

   „(4) A nemzetközi szállítóeszközök személyzete és utasai ellátására szolgáló állati eredetű termékek és a távolról (például levélben, telefonon vagy interneten) megrendelt és a fogyasztónak ez alapján szállított állati eredetű termékek beléptetésére vonatkozó részletes szabályokat a 882/2004/EK rendelet 25. cikkével összhangban kell megállapítani.”

8. A 21. cikket el kell hagyni.

9. A 23. cikket el kell hagyni.

10. A 24. cikk (1) bekezdése második franciabekezdésében a „17. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban” szöveg helyébe a „17. cikkel összhangban” szöveg lép.

59. cikk

A 2000/29/EK irányelv módosítása

A 2000/29/EK irányelv a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában és annak 21. cikke sérelme nélkül, a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 41–46. cikkét kell alkalmazni megfelelő esetben.

(*) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.”

▼B

60. cikk

A 854/2004/EK rendelet módosítása

A 854/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ezt a rendeletet a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) mellett kell alkalmazni.

———————

(*) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.”

2. A 2. cikkben:

a) az (1) bekezdés a), b), d) és e) albekezdését el kell hagyni;

és

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„b) a) a 882/2004/EK rendelet.”

3. A 3. cikkben:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok akkor és oly módon hagyják jóvá a létesítményeket, ahogy azt a 882/2004/EK rendelet 31. cikkének (2) bekezdése előírja”;

és

b) a (4) bekezdés a) és b) pontját, valamint a (6) bekezdést el kell hagyni.

4. A 9. cikket el kell hagyni.

5. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A 178/2002/EK rendelet 11. cikkében és a 882/2004/EK rendelet VI. címe II. fejezetében megállapított elvek és feltételek egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az e fejezetben megállapított eljárásokat kell alkalmazni.”

6. A 11. cikkben:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Valamely harmadik ország csak akkor szerepel az ilyen jegyzékeken, ha az adott harmadik országban közösségi ellenőrzés történt, amely bizonyítja, hogy az illetékes hatóság biztosítja a 882/2004/EK rendelet 48. cikke (3) bekezdésben meghatározott, megfelelő biztosítékokat. Valamely harmadik ország azonban közösségi ellenőrzés elvégzése nélkül is szerepelhet az ilyen jegyzékeken, ha:

a) a 882/2004/EK rendelet 46. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott kockázat azt nem teszi szükségessé;

és

b) amikor döntést hoznak arról, hogy egy adott harmadik országot az (1) bekezdéssel összhangban felvesznek a jegyzékre, úgy ítélik meg, hogy más információk tanúsága szerint az illetékes hatóság biztosítja a szükséges biztosítékokat.”;

b) a (4) bekezdésben a bevezető helyébe a következő szöveg lép:

▼B

„(4) A jegyzékek összeállításakor vagy frissítésekor különös figyelmet kell fordítani a 882/2004/EK rendelet 46. cikkében és 48. cikke (3) bekezdésében felsorolt kritériumokra. Tekintetbe kell venni továbbá:”;

és

c) a (4) bekezdés b)–h) pontját el kell hagyni.

7. A 14. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 882/2004/EK rendelet 48. cikkével összhangban megállapított bármely különleges behozatali feltételnek”

8. A 18. cikk 17–20. pontját el kell hagyni.

61. cikk

Közösségi jogi aktusok hatályon kívül helyezése

(1) 2006. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti a 70/373/EGK, a 85/591/EGK, a 89/397/EGK, a 93/99/EGK és a 95/53/EK irányelv, valamint a 93/383/EGK, a 98/728/EK és az 1999/313/EK határozat. 2008. január 1-jétől kezdve hatályát veszti a 85/73/EGK irányelv.

(2) A fenti jogi aktusok alapján elfogadott, és különösen a VIII. mellékletben említett végrehajtási szabályok azonban a szükséges rendelkezéseknek az e rendelet alapján történő elfogadásáig hatályban maradnak, amennyiben nem mondanak ellent e rendeletnek.

(3) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozásokat e rendeletre vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

IX. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

62. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet 58. cikke értelmében létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság, illetve elsősorban növényegészségüggyel kapcsolatos kérdések esetében a 76/894/EGK tanácsi határozat ([1]) által létrehozott Növény-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Ha e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

(3) Ha e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

▼M7

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

63. cikk

Végrehajtási és átmeneti intézkedések

(1) Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányuló általános hatályú átmeneti intézkedéseket, beleértve a

([1]) HL L 340., 1976.12.9., 25. o.

▼M7

rendelet új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, különösen:

— a 12. cikk (2) bekezdésében említett szabványok bármilyen módosítását,

— annak meghatározását, hogy e rendelet alkalmazásában melyik takarmány minősül állati eredetű takarmánynak,

valamint az e rendelet rendelkezéseiben megállapított követelmények további részletszabályait a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az e rendelet egységes alkalmazásának biztosításához szükséges végrehajtási és átmeneti intézkedéseket a 62. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően lehet megállapítani. Ez különösen a következőkre vonatkozik:

— az ellenőrzési feladatok 5. cikkben említett ellenőrző szervekre történő átruházása, amennyiben ezek az ellenőrző szervek már e rendelet hatálybalépése előtt működtek,

— a szabályok 28. cikkben említett be nem tartása, amely a kiegészítő hatósági ellenőrzésekből eredően kiadásokat eredményez,

— az 54. cikk alapján felmerülő kiadások,

— a hatósági ellenőrzések során végzett mikrobiológiai, fizikai és/vagy kémiai elemzésre vonatkozó szabályok, különösen kockázat gyanúja esetén, és ideértve a harmadik országokból behozott termékek biztonságosságának felügyeletét.

(2) A 2092/91/EGK, a 2081/92/EGK és a 2082/92/EGK rendelet sajátosságainak figyelembevétele érdekében a Bizottság előírhatja az e rendeletben megállapított szabályoktól való szükséges eltéréseket és azok kiigazításait. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

64. cikk

A mellékletek és az európai szabványokra történő hivatkozások módosításai

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 62. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni:

1. E rendelet mellékleteit az I. melléklet, a IV. melléklet és az V. melléklet kivételével, a 27. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül frissíteni lehet, különösen a közigazgatási változások, valamint a tudományos és/vagy műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében.

2. Az e rendeletben említett európai szabványokra történő hivatkozások akkor frissíthetők, ha a CEN módosítja e hivatkozásokat.

▼B

65. cikk

Jelentés az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak

(1) A Bizottság legkésőbb 2007. május 20-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) A jelentésnek különösen át kell tekintenie az e rendelet alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, és különösen a következő kérdéseket kell mérlegelnie:

a) az alkalmazási kör átértékelése az állatok egészségével és kíméletével kapcsolatban;

▼B

b) a IV. melléklet A. szakaszában és az V. melléklet A. szakaszában említett tevékenységek listájának kibővítése révén annak biztosítása, hogy más ágazatok is hozzájáruljanak a hatósági ellenőrzések finanszírozásához, és figyelembe véve különösen a közösségi takarmány- és élelmiszer-higiéniai jog hatását annak elfogadása után;

c) frissített minimális díjtételek meghatározása a IV. melléklet B. szakaszában és az V. melléklet B. szakaszában említett illetékekhez, figyelembe véve különösen a kockázati tényezőket.

(3) A Bizottság adott esetben idevágó javaslatokat csatol jelentéséhez.

66. cikk

Közösségi pénzügyi támogatás

(1) A költségvetési eljárás keretében minden évben jóvá kell hagyni a következőkhöz szükséges előirányzatokat:

a) a tagállamok szakértőinek úti- és tartózkodási költségei, amelyek annak eredményeként merülnek fel, hogy a Bizottság a 45. cikk (1) bekezdésében és a 46. cikk (1) bekezdésében előírtak szerint kijelöli őket saját szakértői segítésére;

b) az ellenőrzéseket végző személyzet képzése az 51. cikkben előírtak szerint;

c) az e rendelet alkalmazásának biztosításához szükséges egyéb intézkedések finanszírozása.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett intézkedések közé tartozik különösen a konferenciák szervezése, az adatbázisok létrehozása, az információk közzététele, vizsgálatok szervezése és a találkozók szervezése, amelyek az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság üléseinek előkészítését szolgálják.

(3) Az 50. cikkben említett tevékenységek megszervezésére vonatkozó, közösségi technikai segítséget és pénzügyi hozzájárulást a Bizottság humán erőforrásainak és pénzügyi forrásainak korlátain belül lehet biztosítani.

X. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉS

67. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. január 1-jétől kell alkalmazni.

A 27. és 28. cikket azonban 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

▼M4

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK 15. PONTJÁBAN EMLÍTETT TERÜLETEK

1. A Belga Királyság területe
2. A Bolgár Köztársaság területe
3. A Cseh Köztársaság területe
4. A Dán Királyság területe a Feröer-szigetek és Grönland kivételével
5. A Németországi Szövetségi Köztársaság területe
6. Az Észt Köztársaság területe
7. Írország területe
8. A Görög Köztársaság területe
9. A Spanyol Királyság területe Ceuta és Melilla kivételével
10. A Francia Köztársaság területe
11. Az Olasz Köztársaság területe
12. A Ciprusi Köztársaság területe
13. A Lett Köztársaság területe
14. A Litván Köztársaság területe
15. A Luxemburgi Nagyhercegség területe
16. A Magyar Köztársaság területe
17. A Máltai Köztársaság területe
18. A Holland Királyság európai területe
19. Az Osztrák Köztársaság területe
20. A Lengyel Köztársaság területe
21. A Portugál Köztársaság területe
22. Románia területe
23. A Szlovén Köztársaság területe
24. A Szlovák Köztársaság területe
25. A Finn Köztársaság területe
26. A Svéd Királyság területe
27. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területe.

▼B

II. MELLÉKLET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

I. FEJEZET: A HATÓSÁGI ELLENŐRZÉST VÉGZŐ SZEMÉLYZET KÉPZÉSÉNEK TÁRGYA

1. Különféle ellenőrzési technikák, így például auditálás, mintavétel és vizsgálat
2. Ellenőrzési eljárások
3. Takarmány- és élelmiszerjog
4. A termelés, feldolgozás és forgalmazás különböző szakaszai és az emberi egészségre, és adott esetben az állatokra, növényekre és a környezetre kifejtett lehetséges kockázatok
5. A takarmány- és élelmiszerjog be nem tartásának felmérése
6. A takarmány és az élelmiszerek gyártása során felmerülő veszélyek
7. A HACCP-eljárások alkalmazásának értékelése
8. Irányítási rendszerek, például, a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozók által működtetett minőségbiztosítási programok, valamint értékelésük, amennyiben azok a takarmány- és élelmiszerjog követelményei szempontjából fontosak
9. A hatósági bizonyítványok kiállításának rendszerei
10. Készenléti rendelkezések szükséghelyzetekre, beleértve a tagállamok és a Bizottság közötti kommunikációt
11. A hatósági ellenőrzésekhez kapcsolódó bírósági eljárások és következmények
12. Írásos, dokumentum jellegű anyagok és más feljegyzések, ezen belül a jártassági vizsgálatokkal, az akkreditációval és a kockázatértékeléssel kapcsolatos anyagok vizsgálata, amelyek lényegesek lehetnek a takarmány- vagy élelmiszerjog betartásának ellenőrzése szempontjából; pénzügyi és kereskedelmi szempontok is tartozhatnak ide
13. Bármely más terület, ezen belül az állategészségügy és állatok kímélete, amely szükséges a hatósági ellenőrzések e rendelettel összhangban történő elvégzéséhez

II. FEJEZET: AZ ELLENŐRZÉSI ELJÁRÁSOK TERÜLETEI

1. Az illetékes hatóság szervezete, valamint a központi illetékes hatóságok és azon hatóságok közötti kapcsolat, amelyekre a hatósági ellenőrzések elvégzésére vonatkozó feladatokat átruházták
2. Az illetékes hatóságok és azon ellenőrző szervek közötti kapcsolat, amelyekre a hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos feladatokat átruházták
3. Az elérendő célok leírása
4. A személyzet feladatai, felelősségi köre és kötelezettségei
5. Mintavételi eljárások, ellenőrzési módszerek és technikák, az eredmények értelmezése és az abból következő döntések
6. Megfigyelési és felügyeleti programok
7. Kölcsönös segítségnyújtás azokban az esetekben, ha a hatósági ellenőrzések egynél több tagállam fellépését teszik szükségessé
8. A hatósági ellenőrzések után foganatosítandó intézkedések
9. Együttműködés más szolgálatokkal vagy szervezeti egységekkel, amelyeknek idevágó feladataik lehetnek
10. A mintavételi módszerek, analitikai módszerek és kimutatási vizsgálatok helytállóságának felülvizsgálata
11. Bármely egyéb tevékenység vagy információ, amely a hatósági ellenőrzések hatékony működéséhez szükséges

▼B

III. MELLÉKLET

AZ ANALITIKAI MÓDSZEREK JELLEMZÉSE

1. Az analitikai módszereket a következő kritériumok alapján kell jellemezni:

   a) pontosság;

   b) alkalmazhatóság (közeg és koncentrációtartomány);

   c) kimutatási határ;

   d) meghatározási határ;

   e) precizitás;

   f) ismételhetőség;

   g) reprodukálhatóság;

   h) visszanyerés;

   i) szelektivitás;

   j) érzékenység;

   k) linearitás;

   l) mérési bizonytalanság;

   m) szükség esetén egyéb választható kritériumok.

2. Az (1) bekezdés e) pontjában említett pontossági értékeket a körvizsgálatokkal kapcsolatban nemzetközileg elismert vizsgálati tervekkel (pl. ISO 5725:1994 vagy IUPAC Nemzetközi Harmonizált Vizsgálati Terv) összhangban végezett körvizsgálattal, vagy – amennyiben az analitikai módszerekre teljesítménykritériumokat határoztak meg –a kritériumok teljesülését vizsgáló tesztek alapján lehet megállapítani. Az ismételhetőségi és reprodukálhatósági értékeket nemzetközileg elismert formában kell kifejezni (pl. 95 %-oskonfidenciaintervallumok, az ISO 5725:1994 vagy az IUPAC által meghatározottak szerint). A körvizsgálat eredményeit közzé vagy szabadon hozzáférhetővé kell tenni.

3. Az áruk különféle csoportjaira egységesen alkalmazható analitikai módszereket kell előnyben részesíteni azokkal a módszerekkel szemben, amelyek csak egyes árukra alkalmazhatók.

4. Olyan helyzetekben, amikor az analitikai módszereket csak egyetlen laboratórium hagyhatja jóvá, a jóváhagyást pl. az IUPAC Harmonizált Iránymutatásaival összhangban, vagy – amennyiben az analitikai módszerekre teljesítménykritériumokat határoztak meg –a kritériumok teljesülését vizsgáló tesztek alapján kell elvégezni.

5. Az e rendelet szerint elfogadott analitikai módszereket az ISO által ajánlott, az analitikai módszerekhez alkalmazott szabványos formában kell megszerkeszteni.

▼B

IV. MELLÉKLET

TEVÉKENYSÉGEK ÉS MINIMÁLIS DÍJTÉTELEK A KÖZÖSSÉGI LÉTESÍTMÉNYEK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEIVEL KAPCSOLATOS ILLETÉKEKHEZ VAGY DÍJAKHOZ

A. SZAKASZ: T EVÉKENYSÉGEK

1. A 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 93/119/EK és a 96/23/EK irányelv alkalmazási körébe tartozó tevékenységek, amelyekre a tagállamok jelenleg a 85/73/EGK irányelv alapján szednek illetékeket

2. A takarmányipari létesítmények engedélyezése

B. SZAKASZ: MINIMÁLIS DÍJTÉTELEK

A tagállamok az alább felsorolt termékekkel kapcsolatos ellenőrzésekért legalább a megfelelő minimális díjtételek összegében szednek be illetékeket vagy díjakat

I. FEJEZET

A levágás vizsgálatára vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei

a) marhahús

– felnőtt szarvasmarhafélék: 5 EUR/állat

– fiatal szarvasmarhafélék: 2 EUR/állat

b) egypatások és lófélék: 3 EUR/állat

c) sertéshús: állatok, amelyek hasított testének tömege

– 25 kg-nál kevesebb: 0,5 EUR/állat

– legalább 25 kg: 1 EUR/állat

d) birkahús és kecskehús: állatok, amelyek vágott testének tömege

– 12 kg-nál kevesebb: 0,15 EUR/állat

– legalább 12 kg: 0,25 EUR/állat

e) baromfihús

– a Gallus nembe tartozó baromfi és gyöngytyúk: 0,005 EUR/állat

– kacsa és liba: 0,01 EUR/állat

– pulyka: 0,025 EUR/állat

– tenyésztett nyulak húsa: 0,005 EUR/állat

II. FEJEZET

A darabolóüzemek ellenőrzésére vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei

A darabolóüzemek ellenőrzésére vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei Tonna húsra:

– marha-, borjú-, sertés-, egypatás/ló-, birka- és kecskehús: 2 EUR

– baromfihús és tenyésztett nyulak húsa: 1,5 EUR

– tenyésztett és vadon élő vadak húsa:

  – kistestű tenyésztett szárnyasvad és földi vadak: 1,5 EUR

  – futómadarak (strucc, emu, nandu) húsa: 3 EUR

  – vaddisznók és kérődzők: 2 EUR.

III. FEJEZET

A vadfeldolgozó üzemekre vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei

a) kistestű szárnyasvad: 0,005 EUR/állat

b) kistestű földi vadak: 0,01 EUR/állat

▼B

c) futómadarak: 0,5 EUR/állat

d) szárazföldi emlősök:

– vaddisznó: 1,5 EUR/állat

– kérődzők: 0,5 EUR/állat

IV. FEJEZET

A tejtermelésre vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei

— 1 EUR/30 tonna

és

— e felett tonnánként 0,5 EUR.

V. FEJEZET

A halászati termékek és akvakultúra-termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó illetékek és díjak minimális díjtételei

a) halászati és akvakultúra-termékek első alkalommal történő forgalomba hozatala:

— az első 50 tonnáig az adott hónapban 1 EUR/tonna;

— e felett tonnánként 0,5 EUR.

b) első értékesítés a halpiacon

— az első 50 tonnáig az adott hónapban 0,5 EUR/tonna;

— e felett tonnánként 0,25 EUR.

c) első értékesítés olyan esetben, ha a 103/76/EGK és a 104/76/EGK rendelettel összhangban végzett frissesség és/vagy méret szerinti osztályozás nincs vagy nem megfelelő:

— az első 50 tonnáig az adott hónapban 1 EUR/tonna;

— e felett tonnánként 0,5 EUR.

A 3703/85/EGK bizottsági rendelet II. mellékletében említett fajok esetében beszedett illetékek nem haladhatják meg a szállítmányonkénti 50 EUR-t.

A tagállamok tonnánként 0,5 EUR-t szednek be a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására vonatkozóan.

▼B

V. MELLÉKLET

A KÖZÖSSÉGBE BELÉPTETETT ÁRUK ÉS ÉLŐ ÁLLATOK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEIRE VONATKOZÓ ILLETÉKEKHEZ ÉS DÍJAKHOZ KAPCSOLÓDÓ TEVÉKENYSÉGEK ÉS MINIMÁLIS DJTÉTELEK

A. SZAKASZ: TEVÉKENYSÉGEK VAGY ELLENŐRZÉSEK

A 97/78/EGK és a 91/496/EGK irányelv alkalmazási körébe tartozó tevékenységek, amelyekre a tagállamok jelenleg a 85/73/EGK irányelv alapján szednek illetéket.

B. SZAKASZ: ILLETÉKEK VAGY DÍJAK

I. FEJEZET

A behozott húsra alkalmazandó illetékek

A hússzállítmányok behozatalának hatósági ellenőrzésére vonatkozó minimális díjtételek a következők:

— hat tonnáig szállítmányonként 55 EUR,

és

— e felett 46 tonnáig tonnánként 9 EUR,

vagy

— 46 tonna felett szállítmányonként 420 EUR.

II. FEJEZET

A behozott halászati termékekre vonatkozó illetékek

1. A halászati termékek szállítmányainak behozatalára vonatkozó hatósági ellenőrzés minimális díjtétele a következő:

   — hat tonnáig szállítmányonként 55 EUR,

   és

   — e felett 46 tonnáig tonnánként 9 EUR,

   vagy

   — 46 tonna felett szállítmányonként 420 EUR.

2. A halászati termékek ömlesztve szállított szállítmányainak behozatalára vonatkozó hatósági ellenőrzésére alkalmazandó fenti összegek a következők:

   — legfeljebb 500 tonna halászati termékből álló rakományig hajónként 600 EUR,

   — legfeljebb 1 000 tonna halászati termékből álló rakományig hajónként 1 200 EUR,

   — legfeljebb 2 000 tonna halászati termékből álló rakományig hajónként 2 400 EUR,

   — több mint 2 000 tonna halászati termékből álló rakomány esetében hajónként 3 600 EUR.

3. A természetes környezetükben fogott és egy harmadik ország lobogója alatt hajózó halászhajó által közvetlenül kirakodott halászati termékek esetében a IV. melléklet, B. szakasza V. fejezetének a) pontjában megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Húsipari termékekre, baromfihúsra, vadhúsra, nyúlhúsra, tenyésztettvadhúsra, melléktermékekre és állati eredetű takarmányokra vonatkozó illetékek vagy díjak

1. Az I. és a II. fejezetben említettektől eltérő állati eredetű termékek vagy állati eredetű melléktermékek szállítmányainak vagy takarmányszállítmányok behozatalára vonatkozó hatósági ellenőrzésekre kiszabott minimális illeték a következő:

   — hat tonnáig szállítmányonként 55 EUR,

▼B

és

— e felett 46 tonnáig tonnánként 9 EUR,

vagy

— 46 tonna felett szállítmányonként 420 EUR.

2. Az I. és a II. fejezetben említettektől eltérő állati eredetű termékek vagy állati eredetű melléktermékek szállítmányainak vagy takarmányszállítmányok ömlesztett szállítmányként történő behozatalára vonatkozó hatósági ellenőrzésekre kiszabott fenti összeg a következő:

— legfeljebb 500 tonna termékből álló rakományig hajónként 600 EUR,

— legfeljebb 1 000 tonna termékből álló rakományig hajónként 1 200 EUR,

— legfeljebb 2 000 tonna termékből álló rakományig hajónként 2 400 EUR,

— több mint 2 000 tonna termékből álló rakomány esetében hajónként 3 600 EUR.

IV. FEJEZET

A Közösségen átszállított áruk és élő állatok esetén alkalmazandó illetékek

Az áruk és élő állatok Közösségen keresztüli átszállítására vonatkozó hatósági ellenőrzésére kiszabott illetékek vagy díjak összegének minimális szintje 30 EUR, amely a személyzet ellenőrzésben részt vevő valamennyi tagjára számítva negyedóránként 20 EUR-ral növekszik.

V. FEJEZET

A behozott élő állatokra vonatkozó illetékek

1. Az élőállat-szállítmányok behozatalának hatósági ellenőrzésére vonatkozó illeték a következő:

a) szarvasmarhafélék, lófélék, sertések, juh, kecske, baromfi, nyúl és kistestű szárnyasvad vagy földi vadak, valamint az alábbi szárazföldi emlősök: vaddisznó és kérődzők esetében:

— hat tonnáig szállítmányonként 55 EUR,

és

— e felett 46 tonnáig tonnánként 9 EUR,

vagy

— 46 tonna felett szállítmányonként 420 EUR,

b) más fajokhoz tartozó állatok esetében a vizsgálat tényleges költsége, vagy állatra vagy tonnányi behozatalra számítva:

— 46 tonnáig szállítmányonként 55 EUR,

vagy

— 46 tonna felett szállítmányonként 420 EUR,

tudomásul véve, hogy ez a minimum nem vonatkozik a 92/432/EGK bizottsági határozatban említett fajok behozatalára.

2. Egy tagállam megfelelő igazoló dokumentumokkal kísért kérésére és a 89/662/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ennél alacsonyabb mértékű illetékek is alkalmazhatók egyes harmadik országokból történő behozatal esetén.

▼B

VI. MELLÉKLET

AZ ILLETÉKEK KISZÁMÍTÁSÁNÁL MÉRLEGELENDŐ KRITÉRIUMOK

1. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet fizetése
2. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzettel kapcsolatos költségek, ezen belül létesítmények, eszközök, berendezések, képzés, úti- és az ehhez kapcsolódó költségek
3. A laboratóriumi elemzések és a mintavétel költségei

▼M1

VII. MELLÉKLET

KÖZÖSSÉGI REFERENCIALABORATÓRIUMOK

I. **A takarmányokat és élelmiszereket vizsgáló közösségi referencialaboratóriumok**

1. A tejet és tejtermékeket vizsgáló közösségi referencialaboratórium

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Franciaország

2. A zoonózisok (szalmonella) elemzését és vizsgálatát szolgáló közösségi referencialaboratóriumok

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
   3720 BA Bilthoven
   Hollandia

3. A tengeri biotoxinokat ellenőrző közösségi referencialaboratórium

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
   E-36200 Vigo
   Spanyolország

4. A kagylók vírusos és bakteriális fertőzését ellenőrző közösségi referencialaboratórium

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
   Weymouth
   Dorset DT4 8UB
   Egyesült Királyság

5. A *Listeria monocytogenes* vizsgálatát végző közösségi referencialaboratórium

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Franciaország

6. A koaguláz-pozitív Staphylococcus baktériumok, köztük a *Staphylococcus aureus* vizsgálatát végző közösségi referencialaboratórium

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Franciaország

7. Az *Escherichia coli*, köztük a verotoxikus *E. Coli* (VTEC) baktériumok vizsgálatát végző közösségi referencialaboratórium

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Olaszország

8. A *Campylobacter* vizsgálatát végző közösségi referencialaboratórium

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
   S-751 89 Uppsala
   Svédország

9. A parazitákat (különös tekintettel a *Trichinella*, az *Echinococcus* és az Anisakis parazitára) vizsgáló közösségi referencialaboratórium

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Olaszország

10. Az antimikrobiális rezisztanciát vizsgáló közösségi referencialaboratórium

    Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
    DK-1790 København V
    Dánia

▼M1

11. A takarmányokban előforduló állati fehérjéket vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)
B-5030 Gembloux
Belgium

12. Az állatgyógyászati készítmények és szennyező anyagok állati eredetű élelmiszerekben előforduló maradékanyagait vizsgáló közösségi referencialaboratóriumok

a) A 96/23/EK irányelv I. melléklete A. csoportjának 1., 2., 3., és 4. pontjában, B. csoportjának 2. d) pontjában és B. csoportjának 3. d) pontjában felsorolt maradékanyagok esetében:

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Hollandia

b) A 96/23/EK irányelv I. melléklete B. csoportjának 1. pontjában és B. csoportjának 3. e) pontjában felsorolt maradékanyagok, valamint a carbadox és olaquindox maradékai esetében:

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
AFSSA — site de Fougères
BP 90203
Franciaország

c) A 96/23/EK irányelv I. melléklete A. csoportjának 5. pontjában és B. csoportjának 2. a), 2. b) és 2. e) pontjában felsorolt maradékanyagok esetében:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
D-12277 Berlin
Németország

d) A 96/23/EK irányelv I. melléklete B. csoportjának 3. c) pontjában felsorolt maradékanyagok esetében:

Instituto Superiore di Sanità
I-00161 Roma
Olaszország

13. A fertőző szivacsos agyvelőbántalmakat (TSE-k) vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A 999/2001/EK rendelet X. mellékletének B. fejezetében említett laboratórium

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Egyesült Királyság

14. A takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokat vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) II. mellékletében említett laboratórium.

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Geel

Belgium

15. A géntechnológiával módosított szervezeteket (GMO) vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) mellékletében említett referencialaboratórium.

([1]) HL L 268., 2003.10.18., 29. o. A 378/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 59., 2005.3.5., 8. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

▼M1

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Ispra

Olaszország

16. Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokat ellenőrző közösségi referencialaboratórium

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Ispra

Olaszország

17. A peszticid-szermaradványokat vizsgáló közösségi referencialaboratórium

a) Gabonafélék és takarmányok

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Dánia

b) Állati eredetű élelmiszerek és magas zsírtartalmú élelmiszercikkek

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Németország

c) Gyümölcsök és zöldségek, beleértve a magas víz- és savtartalmú élelmiszercikkeket is

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia
PRRG: E-04120 Almería
Spanyolország

d) Egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerek

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Postfach 1206
D-70702 Fellbach
Németország

18. Az élelmiszerekben és takarmányokban előforduló nehézfémeket vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Geel

Belgium

19. A mikotoxinokat vizsgáló közösségi referencialaboratóriumok

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Geel

Belgium

20. A policiklikus aromás szénhidrogéneket (PAH) vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja

Geel

Belgium

21. Az élelmiszerekben és takarmányokban előforduló dioxinokat és poliklórozott bifenileket (PCB) vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Németország

▼M1

II. **Állat-egészségügyi kérdéseket és élő állatokat vizsgáló Közösségi referencialaboratóriumok**

1. A klasszikus sertéspestist vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A klasszikus sertéspestis elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről szóló, 2001. október 23-i 2001/89/EK tanácsi irányelvben ([1]) említett laboratórium.

2. Az afrikai lópestist vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az afrikai lópestis elleni küzdelemre irányuló ellenőrzési szabályok és intézkedések meghatározásáról szóló, 1992. április 29-i 92/35/EGK tanácsi irányelvben ([2]) említett laboratórium.

3. A madárinfluenzát vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. december 20-i 2005/94/EK tanácsi irányelvben ([3]) említett közösségi referencialaboratórium.

4. A Newcastle-betegséget vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A Newcastle-betegség (baromfipestis) elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. július 14-i 92/66/EGK tanácsi irányelvben ([4]) említett laboratórium.

5. A sertések hólyagos betegségét vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az egyes állatbetegségek elleni védekezésre irányuló általános közösségi intézkedések, valamint a sertések hólyagos betegségére vonatkozó külön intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. december 17-i 92/119/EGK tanácsi irányelvben ([5]) említett referencialaboratórium.

6. A halbetegségeket vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az egyes halbetegségek elleni védekezés céljából közösségi minimumintézkedések bevezetéséről szóló, 1993. június 24-i 93/53/EGK tanácsi irányelvben ([6]) említett laboratórium.

7. A kéthéjú kagylókat érintő betegségeket vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A kéthéjú kagylókat érintő egyes betegségek elleni védekezés céljából közösségi minimumintézkedések bevezetéséről szóló, 1995. december 22-i 95/70/EGK tanácsi irányelvben ([7]) említett laboratórium.

8. A veszettség elleni vakcinák hatékonyságát figyelemmel kísérő közösségi referencialaboratórium

A veszettség elleni vakcinák hatékonyságát figyelemmel kísérő szerológiai vizsgálatok egységesítéséhez szükséges szempontok megállapításáért felelős különleges intézet kijelöléséről szóló, 2000. március 20-i 2000/258/EK tanácsi határozatban ([8]) említett laboratórium.

([1]) HL L 316., 2001.12.1., 5. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
([2]) HL L 157., 1992.6.10., 19. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 10., 2006.1.14., 16. o.
([4]) HL L 260., 1992.9.5., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([5]) HL L 62., 1993.3.15., 69. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([6]) HL L 175., 1993.7.19., 23. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
([7]) HL L 332., 1995.12.30., 33. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([8]) HL L 79., 2000.3.30., 40. o. A 2003/60/EK bizottsági határozattal (HL L 23., 2003.1.28., 30. o.) módosított határozat.

▼M1

9. A kéknyelvbetegséget vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A kéknyelv betegség elleni védekezésre és felszámolására vonatkozó külön rendelkezések megállapításáról szóló, 2000. november 20-i 2000/75/EK tanácsi irányelvben ([1]) említett laboratórium.

10. Az afrikai sertéspestist vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Az afrikai sertéspestis elleni védekezésre vonatkozó külön rendelkezések megállapításáról, valamint a fertőző sertésbénulás (Teschen-betegség) és az afrikai sertéspestis tekintetében a 92/199/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. június 27-i 2002/60/EK tanácsi irányelvben ([2]) említett laboratórium.

11. Az állattenyésztési technikát vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállataira vonatkozó vizsgálati módszerek és eredmények értékelésének egységesítéséért felelős referenciatestület kijelöléséről szóló, 1996. július 23-i 96/463/EGK tanácsi határozatban ([3]) említett laboratórium.

12. A ragadós száj- és körömfájást vizsgáló közösségi referencialaboratórium

A ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről, valamint a 85/511/EGK irányelv és a 89/531/EGK és a 91/665/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről és a 92/46/EGK irányelv módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 2003/85/EK tanácsi irányelvben ([4]) említett laboratórium.

13. A brucellózist vizsgáló közösségi referencialaboratórium

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses
F-94700 Maisons-Alfort
Franciaország

▼M3

14. A lófélék afrikai lópestisen kívüli betegségeit vizsgáló közösségi referencialaboratórium

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie équine
F-94700 Maisons-Alfort
Franciaország

▼M5

15. A rákok betegségeit vizsgáló közösségi referencialaboratórium

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Egyesült Királyság

16. A veszettséget vizsgáló közösségi referencialaboratórium

AFSSA — Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, Franciaország

54220 Malzéville

Franciaország

([1]) HL L 327., 2000.12.22., 74. o.
([2]) HL L 192., 2002.7.20., 27. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
([3]) HL L 192., 1996.8.2., 19. o.
([4]) HL L 306., 2003.11.22., 1. o. A 2005/615/EK bizottsági határozattal (HL L 213., 2005.8.18., 14. o.) módosított irányelv.

▼**M5**

17. A szarvasmarha-tuberkulózist vizsgáló közösségi referencialaboratórium

VISAVET — Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria

28040 Madrid

Spanyolország

▼B

VIII. MELLÉKLET

A 61. CIKK ÉRTELMÉBEN HATÁLYBAN MARADÓ VÉGREHAJTÁSI SZABÁLYOK

1. A takarmányok hatósági ellenőrzésénél alkalmazandó közösségi mintavételi és elemzési módszerek bevezetéséről szóló, 1970. július 20-i 70/373/EGK irányelven alapuló végrehajtási szabályok.

   a) A Bizottság 1971. június 15-i 71/250/EGK első irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([1])

   b) A Bizottság 1971. november 18-i 71/393/EGK második irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([2])

   c) A Bizottság 1972. április 27-i 72/199/EGK harmadik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([3])

   d) A Bizottság 1972. december 5-i 73/46/EGK negyedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([4])

   e) A Bizottság 1976. március 1-i 76/371/EGK első irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi mintavételi módszerek meghatározásáról ([5])

   f) A Bizottság 1976. március 1-i 76/372/EGK hetedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([6])

   g) A Bizottság 1978. június 15-i 78/633/EGK nyolcadik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([7])

   h) A Bizottság 1981. július 31-i 81/715/EGK kilencedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([8])

   i) A Bizottság 1984. július 25-i 84/425/EGK tizedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([9])

   j) A Bizottság 1993. július 28-i 93/70/EGK tizenegyedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([10])

   k) A Bizottság 1993. december 17-i 93/117/EK tizenkettedik irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([11])

   l) A Bizottság 1998. szeptember 3-i 98/64/EK irányelve a takarmányokban lévő aminosavak, nyers olajok és zsírok, valamint az olaquindox meghatározására szolgáló közösségi analitikai módszerek létrehozásáról ([12])

   m) A Bizottság 2003. december 23-i 2003/126/EK irányelve a takarmányok hatósági ellenőrzése során, az állati eredetű alkotóelemek meghatározására szolgáló analitikai módszer meghatározásáról ([13])

([1]) HL L 155., 1971.7.12., 13. o. A legutóbb az 1999/27/EK bizottsági irányelvvel (HL L 118., 1999.5.6., 36. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 279., 1971.12.20., 7. o. A legutóbb a 98/64/EK bizottsági irányelvvel (HL L 257., 1998.9.19., 14. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 123., 1972.5.29., 6. o. A legutóbb az 1999/79/EK bizottsági irányelvvel (HL L 209., 1999.8.7., 23. o.) módosított irányelv.
([4]) HL L 83., 1973.3.30., 21. o. A legutóbb az 1999/27/EK bizottsági irányelvvel módosított irányelv.
([5]) HL L 102., 1976.4.15., 1. o.
([6]) HL L 102., 1976.4.15., 8. o. A legutóbb a 94/14/EK bizottsági irányelvvel (HL L 94., 1994.4.13., 30. o.) módosított irányelv.
([7]) HL L 206., 1978.7.29., 43. o. A legutóbb a 84/4/EGK bizottsági irányelvvel (HL L 15., 1984.1.18., 28. o.) módosított irányelv.
([8]) HL L 257., 1981.9.10., 38. o.
([9]) HL L 238., 1984.9.6., 34. o.
([10]) HL L 234., 1993.9.17., 17. o.
([11]) HL L 329., 1993.12.30., 54. o.
([12]) HL L 257., 1998.9.19., 14. o.
([13]) HL L 339., 2003.12.24., 78. o.

▼B

n) A Bizottság 1999. április 20-i 1999/27/EK irányelve a takarmányokban lévő amprólium, diklazuril és karbadox meghatározására szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról ([1])

o) A Bizottság 1999. július 23-i 1999/76/EK irányelve a takarmányokban lévő lazalocid-nátrium meghatározására szolgáló közösségi analitikai módszer létrehozásáról ([2])

p) A Bizottság 2000. július 6-i 2000/45/EK irányelve a takarmányokban található A-vitamin, E-vitamin és triptofán meghatározására szolgáló közösségi analitikai módszerek létrehozásáról ([3])

q) A Bizottság 2002. július 26-i 2002/70/EK irányelve a takarmányok dioxin- és dioxinjellegű PCB-tartalmának meghatározására vonatkozó követelmények megállapításáról ([4])

2. A takarmányozás hatósági ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1995. október 25-i 95/53/EK irányelven alapuló végrehajtási szabályok

A Bizottság 1998. szeptember 10-i 98/68/EK irányelve a 95/53/EK tanácsi irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében említett szabvány dokumentum és a harmadik országokból származó takarmányoknak a Közösség területén történő bevezetése során alkalmazott ellenőrzések egyes szabályainak megállapításáról ([5]).

([1]) HL L 118., 1999.5.6., 36. o.
([2]) HL L 207., 1999.8.6., 13. o.
([3]) HL L 174., 2000.7.13., 32. o.
([4]) HL L 209., 2002.8.6., 15. o.
([5]) HL L 261., 1998.9.24., 32. o.